

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Hjemmet og Skolen.

Meddelelser

fra

Latin- og Realskolen

paa Børnedamsveien

til

Elevernes Forældre.

Nr. 6.

Kjøbenhavn, 1863.

Trykt hos S. Frier.

Hjemmet og Skolen.

Meddelelser

fra

Latin- og Realskolen

paa Værnedamsveien

til

Elevnes Forældre.

Nr. 6.

Kjøbenhavn.

Trykt hos S. Trier.

1863.

Tidsaanden, i Forhold til Skolen og Hjemmet.

Det er jo en ved Erfaringen bekræftet Sandhed, at Tidsaanden har en stor Indflydelse paa den Enkeltes Udvikling og Aandsretning; der gives vel neppe Noget, hos hvem denne Indvirkning slet ikke kan spores — være sig enten som negativ eller positiv. Inden Individet endnu har lært at kjende og elske det rette Maaal og den dertil førende Vej, og medens der endnu savnes Evne til Selvbestemmelse, paavirktes det jo allerede af saa stærke Magter, at der vel kan være stor Fare for, at de naturlige Spirer til en personlig Existens og Selvbestemmelse — den rette menneskelige Selvopholdelsesdrift — derved kunne svækkes eller endog gaaes, saa at den Enkelte ikke faaer Bægt eller Bæren for sig selv men, i Alt formet efter ydre Paavirkninger, bliver en Slave af Tidsaandens herskende Retning.

Denne Fare for den menneskelige Tilværelse, som altid er stor, forøges endnu, naar Tidsaanden er stærk og dertil bevæger sig i veylende Strømninger, hvis Vej ikke er dannet efter de evigt gyldige Love for en sædelig-religiøs Tilværelse, men derimod faaer Retning og Indhold efter timelige Hensyn og Videnskaber. Da er det kun enkelte stærke og særligt begavede Natureer, der kunne staae imod

og vinde et selvstændigt Standpunkt, medens Mængden føres med de stærke Strømme uden at kunne faae Fodfæste og personlig Bæren. Man har jo ogsaa altid priist det Menneffe lykkeligt, hvis Ungdom falder i en Tid, der bæres af ophøiede Ideer, saa at den Enkelte i Tidens Retning og Indhold kan finde Opmuntring til ædle Bestræbelser. En billig historisk Betragtning har jo altid taget Hensyn til den herskende Tidsaand, naar den Enkeltes Bestræbelser skulde bedømmes efter en ideel Maalestof.

Men hvorfor mindes om disse igjennem alle Tider anerkjendte Sandheder, hvis Vægt og Betydning Enhver jo desuden kan sande og i Virkeligheden ofte tungt nok maa sande hos sig selv?

Anledningen ligger nær. Hvad her er sagt om Individet i Forhold til Tidsaanden, gjælder ikke mindre om Skolen og dens Samtid. Ogsaa Skolen bliver jo i sin hele Tilværelse i høi Grad paavirket af den herskende Tidsaand. Om det ogsaa kan lykkes for den i sine theoretiske Undersøgelser om Maalet og Midlerne at gjøre sig nogenledes uafhængig af herskende Anskuelser og Sædvaner og saaledes bringe sin Overbeviisning om det, der er at gjøre, i Overensstemmelse med absolut gældige og af Tidsaandens Svingninger uafhængige Fordringer, saa er dette, hvor nødvendigt det end er og hvor stort et Held det end maatte ansees for at være, dog langt fra ikke nok. Et andet, for den praktiske Virksomhed i allerhøjeste Grad vigtigt Spørgsmaal er jo nu, om Samtiden bifalder og deler den vundne Erkjendelse og med den fornødne Kraft og Inderlighed vil støtte praktiske Bestræbelser, der ere i Medfør deraf. Den praktiske Skolemand kan ikke

nøies med at have Ret, det maa være ham i høieste Grad magtpaaliggende ogsaa at kunne faae Ret og det i fornøden Udstrækning.

Hvad her er sagt i Almindelighed har jo i høi Grad Gyldighed for alle Skoler, finder altsaa ogsaa Anvendelse paa os. Vi have følt særlig Trang til at stille disse Sandheder i Forgrunden, netop fordi de ere almen-gyldige og uomtvistelige, og vi i dem troe at kunne finde et fast og fælles Udgangspunkt for efterfølgende Bemærkninger, som vi henstille til de ærede Forældres velvillige, alvorlige Overveielse.

Vi have nemlig faaet en stærk Fornemmelse af, at Skolens Gjerning ofte bliver bedømt og at den bekendte Skolestrid ofte er ført uden tilbørligt Hensyn til disse Sandheder. Denne Omstændighed har efter vor Formening ikke alene medført, at Kritiken ofte er bleven eenfædig og ubillig og i Formen stødende, hvad enten den gjaldt Lovgivningen, Organisationen og Administrationen i Almindelighed, eller den beskæftigede sig med reente konkrete Forhold og individuelle Bestræbelser og Anstuelser, men har ogsaa været medvirkende Aarsag til, at der er fremkommet ikke saa faa upraktiske Forslag til at afhjælpe formeentlig stedfindende Mangler. En saadan Tilstand kan ikke være ligegyldig for nogen Skole og mindst for den private. Det vil derfor vel heller ikke anses for ubetimeligt, at vi ved nogle Antydninger søge at bringe enkelte Punkter i hine Sandheders Belysning.

De Forandringer, de sidste femten Aar have tilveiebragt i vore Forhold og Tilstande, ere jo saa store, saa indgribende, at der neppe vil kunne eftervises en Periode i vor Historie, der i saa Henseende kan stilles ved Siden af denne. Selv vore meest fremsnyede Aander lode os jo ikke ane, hvad der vilde skee i den nærmeste Tid. De bleve maaskee ikke mindre overraskede end vi Andre. Hele Samfundet blev jo som ved et Jordstjælv rystet i sin inderste Grundvold, og ukjendte Syner traadte os for Die. Hvad der hidtil var fremkommet i forblommede Ord og Dialektikens gjennemsigtige Gevandt som et beskedent Dufte, traadte paa eengang frem med djærv Røst og i fuld Rustning. Og medens der førtes en Kamp paa Liv og Død saavel med Sværdet som med Ordet udad og indadtil, havde vi jo det Særsyn, at der samtibigen dermed paa eengang overalt brød skjulte og ikke anede aandelige Kilder frem og overrislede vore Sletter, saa at selv mange indtil da golde viste en overraskende Kraft og Frugtbarhed, og hele Landet frembød Billedet af et aldrig seet Foraar, der gav selv visnede Grene nyt og ungt Liv.

Vel blev Sværdet lagt for en Tid, men Kampen med Ordet blev ved, og den ene Skranke efter den anden faldt, og hidtil faste Vaand og Samfundsforhold bleve løste; Forestillinger, der havde Aarhundreders Hævd, maatte vige og give Plads for nye Ideer — Alt ene ved Ordets Magt. — Men lad Historiefribereren, naar Tiden er kommen dertil og Nøglen er funden til det, der for os endnu ofte maa staae som ulæselige Runer, give et udtømmende Billede af det gennemlevede Tidsrum; nu formaaes det neppe, og det er heller ikke nødvendigt

for vort Viemed. For os er Hensigten naaet, naar hver Enkelt hos sig selv og i sin nærmeste Erfaringskreds vil lægge Mærke til Tidens talende Tegn og i Erindringen vil gjenneleve den sundne Tid; thi jo mere vi søge at komme til Bevidsthed om vor nuværende ydre og indre Tilstand og Aandsretning i Sammenligning med før, jo mere vi søge at klare for os de Erfaringer, vi daglig have gjort og endnu stadig samle paa, desto mere ville vi ogsaa sande, at den gjennelevede Tid har været saa mægtig og virksom, at der neppe gives indre eller ydre Forhold, der ikke bære kjendelige Spor af dens Virksomhed. Alt, hvad vi holdt for sandt og betragtede som fast, har været underkastet Tvivl og er blevet rystet i sin Grundvold. Hvor er nu den Autoritet, til hvilken vi med Fortrøstning og Tillid kunne hengive os i vor Tvivl? Hvor ere de ærværdige Skikkelser, til hvilke vi saae op i vor Ungdom, de Former og Vaand, vi betragtede som ukrænkelige, og de Afstande, vi ansaae for umaalelige? Tanken og Tænkningen er jo henviist til sig selv for at finde Begrænsning og Regel; Ordet ændrer jo ingen Grændser og gaaer ikke alene hensynsløst ind paa alle offentlige Forhold, men anseer jo heller ikke altid de private for hellige og ukrænkelige. Frihedens og Righedens Aand har jo tilintetgjort Afstande og fyldt dybe Kløfter. I Tro, i Videnskab, i Kunst, i Handel og Erhverv, hvilken uhyre Frihed er der ikke tilveiebragt; ingen af Samfundets Goder og Hæderspladser betragtes nu som saa høi, at ikke Alle have lige Afgang dertil, saa at al Hindring i saa Henseende kun er individuel og begrundet i subjektive Forhold. — Da Tiden ligger os saa nær, saa

vi vel endnu tilbeels ere midt inde i den, er det vel overflødig ved konkrete Paavisiinger at godtgjøre Berettigelsen af disse Paastande; de erkjendes vel uden dette som umiddelbare Erfaringsfandheder, og Alle ere vistnok enige i, at den Tid, i hvilken vore Børn voxe op, er væsentlig forskjellig fra den Tid, i hvilken vor Ungdom faldt.

Lader os nu kaste Blikket paa den høiere Skoles Forhold og Vilkaar i denne Tid. Da bør vi først huske paa, at den alt længe forberedte og paa en dyb Trang begrundede Reform af det høiere Underviisningsvæsen i Skoleplanen af 13de Mai 1850 og for Realskolens Vedkommende af 18de Septbr. 1855 fra Lovgivningens Side fik sin væsentlige Afslutning. Det var altsaa i en meget bevæget Tid, at den høiere Skole fik den til alle Tider vanskelige Opgave at omforme sit Apparat af Læremidler og Lærekrafter, for ad den betegnede Wei at naae det i Underviisningsplanen givne Formaal. Underviisningsplanen tilsigtede derhos jo langt mere end en mekanisk Ompostering, Beklipning eller Forøgelse af enkelte Læregjenstande eller en Forandring af uvæsentlige, ydre Former; den berørte Skolens Liv og inderste Væsen langt dybere, den vilde noget meget Høiere og Væsentligere, den vilde gjøre det muligt for den høiere Skole at nærme sig sit Formaal med langt større Alsidighed og Inderlighed, saa at Skoletiden kunde blive et varigere og mere befrugtende og indgribende Moment end før for den Unge Trang saavel til Viden som til Tro. Denne unge Wiin

kunne jo umuligt uden videre heldes paa gamle Væderflaster; der udtrævedes væsentlige, ydre og indre Forandringer. Men Opnaaelsen af dette ideelle Formaal er nu desuden ikke alene betinget af, at Skolen selv med Tro og Inderlighed hengiver sig dertil, indretter sig derefter, og giver Underviisningen og Tugten en til dette Formaal svarende Indhold og Form; der udfordres tillige at Hjemmet ikke alene bifalder en saadan Reform og giver de fornødne Midler og den fornødne Frihed til dens Gjennemførelse, men ogsaa, hvad der er ulige vanskelige, at det erkjender sin hele Opgave med den Unge's Opdragelse og sit hele Forhold til Barnet i inderlig Harmoni dermed.

Have vi opfattet Skoleplanens Tanker rigtigt, saa er det jo langt fra ikke nok, at Hjemmet siger til Skolen: „Du maa gjerne have Lov til at indrette Dig, som Du synes bedst, Du maa vælge eller forkaste, udvide eller indskrænke Væregjenstandene og indrette Tugten ganske efter dit eget Godtbeftindende, vi ville med Glæde bringe de dertil fornødne Dfve af Tid og Penger; men forresten ville vi være uafhængige og have Lov til at have vort eget Maal for Barnet og til at føre det ad de Veie, der ligge bedst for os.“ Thi efter vor Opfattelse af Skoleplanens endelige Formaal kan denne gjensidige Frihed og Uafhængighed, dette ikke at ville vide af hinanden og lære af hinanden, ikke tilstaaes; men i samme Grad som der tilfigtes at give Skolens Paavirkninger paa den Unge en alfidigere, inderligere og varigere Virkning, i samme Grad tiltager ogsaa Nødvendigheden af en har-

monist, inderlig og varig Samvirken mellem Skolen og Hjemmet.

Derfor have vi ogsaa i Medfør af denne vor Opfattelse fra Begyndelsen af fremhævet Nødvendigheden af en saadan Samvirken og efter Evne søgt at bringe den tilveie; men denne Nødvendighed er saa bydende, at der aldrig for ofte kan gjøres opmærksom derpaa.

Men undersøger man nu uheldet de Vilkaar, under hvilke Skoleplanen og de Skoler, der skulle arbejde paa at naae det ved den tilsigtede Formaal, have været, vil Dommen vistnok blive, at disse Vilkaar have været i høi Grad uheldige. En billig og retfærdig Bedømmelse af Skoleplanen og de derefter indrettede Skoler kræver, at der tages tilbørligt Hensyn til disse særlige Vilkaar. Da den Skole, ved hvilken vi virke, først er ni Aar gammel, og den fra Begyndelsen af har efterstræbt det af Skoleplanen tilsigtede Formaal — som vi altid have udtrykt under den korte, men meget ofte misforstaaede Formel: den opdragende Skole — med al den Frihed, der forøvrigt er tilstaaet den private Skole, og den desuden ikke har Grund til at beklage sig over Mangel paa Tilslutning, saa troe vi os saa nogenlunde istand til at see Forholdene med et uheldet Blik. For os var Skoleplanen ikke noget Paa-nød; den forstyrrede hos os ikke vante Tilstande og angreb ikke en Fortid, der skulde hævdes; vi sluttede os til den af Overbeviisning og ubelemret af Fortiden og ubrugelige Apparater. Vi have altsaa al Anledning til at see de Vilkaar, om hvilke her er Tale, i en saa gunstig Belysning som muligt. Og dog ere vi nødsagede til at sige, at de vare ingenlunde heldige, sete i Formaalets

Belysning. Da vi ikke tilsigte en almindelig Belæring, men kun ønske at fremme en Forstaaelse og Overeensstemmelse i den nærmeste Kredts, i hvilken vi have samlet Erfaringen, tør det vel ogsaa findes tilstedeligt, at vore Udtalelser faae et mere individuelt, konkret Præg.

Det er ikke saa sjældent, at en Elev, der enten slet ikke eller paa en utilfredsstillende Maade har udført et foresat Arbejde, undskylder sig med, at han ikke har kunnet faae No dertil, og vi tage denne Undskyldning for gyltig, naar en nærmere Undersøgelse bekræfter, at Eleven har været ude af Stand til at tilvejebringe den fornødne Hdre eller indre No, altsaa i saa Henseende befindes at være utilregnelig.

Men det er jo ikke alene Eleven, der trænger til No, naar Arbejdet skal lykkes for ham; i alle Forhold, hvor et sammenhængende aandeligt Arbejde tilfredsstillende skal udføres, er det jo en nødvendig Betingelse, at den Enkelte med No i Sindet og nogenledes uforstyrret af Hdre Paa-virkninger kan hengive sig til sin Gjerning. Ogsaa Skolen maa stille det som en uafviselig Betingelse, naar dens Gjerning skal have Udsigt til at blive nogenledes tilfredsstillende, at den har den fornødne No til sit Arbejde. Det vilde være i høi Grad uretfærdigt og røbe en total Mistkjendelse af de Betingelser, til hvilke Skolens heldige Virksomhed er knyttet, naar man vilde bedømme Udbyttet af dens Gjerning, afløre dens Brøst og Mangel, uden at undersøge, om Skolen har havt den fornødne No til

sin Gjerning. Kan det da med Sandhed siges, at Skolen har havt No siden 13de Mai 1850?

Først maae vi mindes den almindelige Uro, der har været og endnu, om end svagere, er en Følge af Fædrelandets politiske Stilling og sociale Udvikling. Naar denne Uro nu ofte har været saa stærk at Alle ere blevne betagne deraf og mindre oplagte og skillede til deres daglige Dont, saa vilde det dog være for meget forlangt, at ene Skolemanden skulde med Sindighed og No og lige Kraft og usvækket Interesse kunne hengive sig til sin Gjerning. Det er jo desuden en Kjendsgjerning, at Skolemænd have en naturlig, særlig Disposition til at paavirkes i disse Retninger, altsaa større Vanskelighed ved at holde igjen i rette Tid. Og selv om det kunde lykkes en Skolemand at arbejde sig op til det stoiske Standpunkt, at han vilde sige: Leve Skolen, om ogsaa Fædrelandet gaaer til Grunde, hvorledes vilde det være muligt at faae Bugt med den modtagelige, slyrige Ungdom, der jo hver Morgen medbringer ny Mæring fra og hver Eftermiddag skal udføre sit Hjemmearbejde i et af Uro betaget Hjem, og som desuden, paa sine Maader med fuld Berettigelse, selv er ivrig Politiker.

Det ligger jo ligefrem i Sagens Natur, at en saadan Tid af længere Varighed ikke kan være til Gavn for Skolens specielle Gjerning, og at Efterveerne maae føles, naar Alle ere komne saa nogenledes til Besindelse igjen, og det desto stærkere, jo længere denne Uro har varet. Kan og vil man nu ikke fordømme Skolen, fordi den deelte Alles Lod og Skjæbne, saa vil det ogsaa være uret-

færdigt at drage den til Ansvar for de Følger, der ere naturlige Konsekvenser deraf.

Det kan vel altsaa heller ikke siges, at Skoleplanen af 13de Mai 1850 overhovedet forefandt en god Ankergrund, da den vovede sig ud paa det endnu oprørte Hav, og det kan jo ikke forundre Noget, at det ogsaa i Skolen maatte vare en god Stund, inden den kunde slaae kjendelige Rødder. Men det bør ikke oversees, at det ikke var Skoleplanen, der var Aarsag i, at den forefandt Uro, Usikkerhed og Slappelse, og at det altsaa heller ikke er denne, der kan drages til Ansvar for et utilfredsstillende Resultat, forsaavidt det er begrundet i og foranlediget ved denne Tilstand. Det er gavnligt, at det gaaer op saavel for Lærerne og Skolens Foresatte som ogsaa for Forældrene, hvilke Farer det kan og maa medføre for Skolens Gjærning, naar denne Uro forlænges over sine naturlige og berettigede Grændser, saa at de nærmest paaliggende Pligter derved forsømmes; Skolen har Grund til at takke Enhver, der bidrager til atter at opreise dens Autoritet og at give dens Gjærning Ro, at takke Enhver, der nøder den til atter at mande sig op og at samle de spredte Kræfter og Interesser i Skolen som deres nærmeste rette Brændpunkt. Men i saa Henseende har Skolen desto værre kun ringe Leilighed til at yde Tak.

Dette fører os til en speciel Uro, Skolen har været udsat for, til den saakaldte Skolestrid, der umiddelbart afløste hiin bevægede Periode. Samfundets Paavirkning paa Skolen gif nemlig i en ganske anden Retning end den, vi erkjende for den ene rette. Istedetfor en henjuntagende, velvillig Bedømmelse og en human Formaning og

Haandsrækning i Retning af No, gif Bestræbelserne netop ud paa at forstyrre Skolen i dens begyndte Bestræbelse efter at faae No.

Vi behøve kun at erindre om alle de i høi Grad ugunstige og nærgaaende Domme, der i længere Tid og stor Udstrækning og ofte af vægtige Stemmer ere affagte ikke alene om Skoleplanen og Organisationen i Almindelighed, men ogsaa over Skolernes faktiske Gjerning i det Enkelte. Hertil kom desuden, at disse, ofte med høi og forstrækkende Røst affagte Domme, ved tillige at blive beskrevne i de meest læste Blade, fik en saadan Udbredelse og bleve saa tilgængelige for Alle, at ikke alene alle Forældre og Lærere maatte blive bekendte dermed, men at endog mindre og større Elever i de høiere Skoler kunde læse og i Virkeligheden flittigt læste om deres Skolers store Brøst og Mangler og fordærvelige Virkninger. Vi bede tillige om at tage den høiere Skoles usikre Stilling med i Betragtning. Medens der endnu slet ikke med Rimelighed kunde være Tale om, hverken at Skoleplanen i sit Væsen var fuldstændig gennemført, eller at Skolerne havde havt Tid og No nok til at levere et brugeligt Materiale til en alsidig Bedømmelse, fremkom det ene Forslag efter det andet, blev Sagen om Forandringer i Skoleplanen drøftet i Kommissioner, Cirkulærer — konfidentielle og offentlige — Petitioner, Piecer, offentlige Blade, i lovgivende og andre Forsamlinger, altsaa med et Ord paa saa mange Maader og Steder og i saa forskjellig Retning og Omfang, at man aldrig kunde være vis paa, om ikke den allernærmeste Tid vilde tintetgjøre den Organisme, som Skolerne med Kraft og

store Ofre stræbte at kalde til Live, og som endnu trængte til daglig og omhyggelig Pleie for at naae sin fulde Styrke og Væxt. Enhver veed jo, hvorledes det gaaer med den Jord, der kun forpagtes paa eet Aar ad Gangen, og det kan heller ikke være beshynderligt, at Meget, der var paaabegyndt i Skolen, blev standsset i sin Væxt, og at dens hele organisatoriske og reformerende Evne indadtil blev i høi Grad svækket og lammet derved. Og hvor længe har ikke „Skolefagen“ syntes at hænge i et Silkespind? Og dog er den ikke afgjort endnu; ja der er vel neppe endnu to Mennesker i hele Riget, der ere enige om, hvorledes den skal afgjøres, saa der er al Fare for, at Kjedsomhed tilsidst maa blive Fader til den.

Og naar vi nu gjentage Spørgsmaalet: Kan det med Sandhed siges, at Skolerne siden 13de Mai 1850 have havt fornøden No til deres Gjerning, saa gad vi seet den, der vil give et bekræftende Svar. Men med hvilken Ret og til hvad Nytte da disse idelige Angreb og Forbømmelsesdomme? Kan der overhovedet tænkes en Skoleplan, der under de stedfindende Forhold vilde kunne tilveiebringe tilfredsstillende Resultater, eller en Skole, der vil finde de faktiske Tilstande gunstige? Er der ikke al Grund til at antage, at Skolerne vilde have baaret langt bedre Frugter og vilde have tilfredsstillet langt Flere, naar man indtil videre havde luffet Dinene for de enkelte Mangler eller Feil, der maatte findes enten i Skoleplanen eller i den derpaa baserede Praxis, og istedetfor den antydede Tilstand havde givet Skolen No i den forløbne Tid? Spørgsmaalet har sin Berettigelse; thi man bør vel huske paa, at den beskrevne Tilstand medfører den store

Fare, at Tvivlen, hvortil Tiden jo allerede har faa stort Anlæg, med Hensyn til Skolen faaer langt større Omraade, end der som oftest er tilsigtet. Det kan vel lykkes efterhaanden at nedbryde den Autoritet, uden hvilken Skolen ikke kan virke, og at berøve den den Tillid, hvortil den skal støtte sig; men hvor ere de Hænder, der tiltrøe sig Kraft til, muligviis ved en restaureret eller ny Skoleplan, atter og i den nærmeste Tid at bygge noget Bedre op end det, der nu faa hensynsløst rives ned? Vi have allerede i forrige Hefte udtalt, at vi trænge til noget ganske Andet end en forandret eller ny Skoleplan; hvad vi trænge til, det gjentage vi her, er først og fremmest No, og desuden at de Forhold, under hvilken Skolerne have været, opfattes klart og uhildet, og at der i Bedømmelsen af deres Gjerning tages billigt Hensyn dertil.

Men det er endnu, som før antydet, i en anden, ikke mindre vigtig Henseende, at Skolens Virksomhed paa- virkes af Tidsaandens herskende Retning. Det er nemlig ingenlunde ligegyldigt for Skolen, af hvilken Beskaffenhed den huuslige Opdragelse er; vi have jo ofte udtalt, hvor stor Hjælp en god Opdragelse yder Skolen. Dersom det lykkes Hjemmet at opelste alle disse smaa Dyder: Lydighed, Sanddrubed, Beskedenhed, Erbødighed for de Ældre, Fordragelighed, Tjenstvillighed, Nøisomhed, Sands for at være i Virksomhed v. a. fl., og Hjemmet fremdeles pleier paa dem og forøger dem i opadstigende Linie, faa er Barnet normalt stillet til Skolen, og faa

kan der med langt større Rimelighed ventes et tilfredsstillende Resultat af Skolen. Hvor Hjemmet opfatter og efterstræber sin Opgave med Hensyn til Opdragelsen med Alvor og i hele dens Omfang, der har Skolen den bedste og virksomste Støtte for sin Gjerning. Er derimod Opdragelsen i Hjemmet mindre god, uden Alvor, Fasthed og Formaal, kun afhængig af tilfældige, siebliffelige Stemninger, vil Moderen det Ene og Faderen det Andet, saa der mangler Eenhed i Paavirkningerne, lærer Barnet ikke praktisk det fjerde Bud, — ja saa er Barnet ganske anderledes ugunstigt stillet til Skolen, og med et saadant Barn har den et langt vanskeligere Arbeide, ja ofte i en saadan Grad, at der kun er ringe Udsigt til, at Anstrængelsen bliver kronet med Held. — Heraf kan Meningen naturligtviis ikke være at drage Hjemmet til Ansvar for alle de Feil, som maatte findes hos Barnet, eller at karakterisere en Opdragelse som slet, fordi Barnet har mange og fremtrædende Feil. Det, hvorpaa vi ville gjøre opmærksom, er kun, at det med Hensyn til Skolens Gjerning ikke kan være ligegyldigt, hvorledes Barnet er stillet dertil, og at der selvfølgelig ikke kan udrettes det med et ugunstigt stillet Barn, som der med Væthed og Sikkerhed naaes hos det velartede Barn, og ligesom det ikke er vor Sag at dømme og afveie, om og i hvilket Omfang Hjemmet maa tilregnes Skylden for de Feil, der muligen findes hos Barnet, saaledes maae vi ogsaa gjøre alvorlig Indsigelse imod, at Skolen gjøres til Syndebuk for disse Feil. Den store Tilbøielighed, der ofte findes hertil, giver god Grund til at neblægge Indsigelse derimod.

Det tør vel ogsaa ansees for en almindelig ind-

rømmet Sandhed, at det i meget høi Grad er betinget af den huuslige Opdragelses Tilstand, om og i hvilket Omfang Skolens Gjerning skal bære gode Frugter. En retfærdig Undersøgelse af Skolens Tilstand kræver tillige, at det staaer klart for den Undersøgende, i hvilken Tilstand den huuslige Opdragelse fremherstende er, og hvilken Indflydelse dens muligen almindelige Svagheder kunne og maae have paa Skolens Væren og Virken.

Hjemmet og Skolen ere vel samvirkende Faktorer med Hensyn til den Unges intellektuelle og sædelig-religiøse Udvikling, men deres Plads er ikke vilkaarlig. Hjemmets Opgave med Hensyn til Barnet kan ikke løses af Skolen, isald Hjemmet svigter, — og kun vanskeligt vil Hjemmet tilfredsstillende kunne løse Skolens Opgave. Produktet maa nødvendigviis blive mindre, naar en af Faktorerne enten mangler eller dog kun for en Deel kommer til Anvendelse. Fremherstende almindelige Mangler i den huuslige Opdragelse give tilsvarende Mangler i Skolens Gjerning; er Opdragelsen i Hjemmet i Almindelighed god, saa er det umuligt andet, end at Skolerne i Regelen ogsaa ville være gode. Den strænge Huustugt i fordums Dage havde jo den strænge Skole i sit Følge; efterhaanden som Hjemmet blev mildere, blev ogsaa Skolens Tugt humanere. Derfor turde det vel ogsaa være nødvendigt, saavel naar Skolen bedømmes i Almindelighed, som naar der er Tale om dens Virksomhed ligeoverfor det enkelte Barn, tillige at kaste et prøvende Blik paa Opdragelsens Tilstand i Almindelighed ligesom ogsaa paa de enkelte Tilfælde, der er Tale om. Skulde det nu ved en saadan Undersøgelse vise sig, at den huuslige Opdragelse hverken i

Almindelighed eller i det specielle Tilfælde er istand til at fremme Udviklingen af de smaa Dyr, vi før have paa-
 peget som de der ogsaa i Skolegjerningen bære saa
 gode Frugter, saa er der jo al Rimelighed for, at dette
 faaer Indflydelse paa de Fordringer, man stiller til Skolen,
 og paa Dommen, man fælder om dens Virksomhed.
 Men en saadan Undersøgelse af den huuslige Opdragelses
 Vilkaar og Standpunkt er ikke alene nødvendig for at
 være retfærdig og billig imod Skolen, men den er i aller-
 høieste Grad paatrængende, naar en Tilstand, der erkjendes
 for utilfredsstillende, skal blive bedre. Thi vel er det
 saa, at Skolen maa ønske kun at bære Ansvar for de
 Feil, den begaaer, og for de Mangler, der klæbe ved dens
 egen Virksomhed, da den jo i saa Henseende altid vil
 have nok at bære; men den vigtigste Opfordring til den
 her paapegede Undersøgelse af den huuslige Opdragelses
 Tilstand ligger dog i Nødvendigheden af, at ogsaa Hjem-
 met erkjender sin uafviselige Opgave ligeoverfor BARNET,
 saa at dette kommer til at staae i det rette Forhold til
 Hjemmet. Det er imidlertid ikke vor Opgave at undersøge
 og skildre Opdragelsens Tilstand. En Betragtning af de
 senere Aars Tidsforhold gjør det vel høist sandsynligt,
 at det ikke alene er Skolen, der i sin Virksomhed ofte
 føler sig betyngtet og lammet, men at ogsaa Hjemmet ofte
 har Følelsen af, at den forløbne Tid ikke har været syn-
 derlig gunstig til at fremhjælpe en god Opdragelse, men
 derimod synes at have gjort det vanskeligere altid at holde
 Maalet, hvorefter der skulde stræbes, klart og fast for
 Die, og at efterstræbe dette Maal med Kraft, Bestemthed og
 Underlighed. Thi det kan jo ikke godt være muligt andet,

end at den før paaapegede store Omvæltning i vore offentlige Forhold, i vore Sædvaner og Anskuelser maa have en bethybningsfuld Indflydelse ogsaa paa BARNETS Forhold til Hjemmet. Det er ikke rimeligt, at Hjemmets Autoritet over BARNET kan have holdt sig aldeles usvækket, medens Autoritetstroen i alle offentlige og sociale Forhold har faaet et saa stærkt Knæk. Naar de Baand løsnes, der skulde holde Samfundets forskjelligartede Kræfter i Aie og give Bestræbelserne den fornødne Begrændsning, saa er det vel ikke rimeligt, at Familielivet kan bevare sin Fasthed og sit Herredømme usformindsket over de enkelte Elementer, men Baandene maae vel ogsaa der efterhaanden løsnes mere og mere. Og tages dernæst de større Fordringer i Betragtning, der gjøres til den Enkeltes Kraft, Tid og Interesje, ikke alene med Hensyn til offentlige Anliggender og Arbeider i det Offentliges Tjeneste, men ogsaa med Hensyn til Tilfredsstillelsen af de stadigt stigende Livsformødenheder og Lyst til Livsnydelser, saa vil det vel kunne findes forklarligt, at Kraften, Tiden og Interesjen ikke altid ville slaae til i den huuslige Opdragelse.

Jo mere Tvivlen trænger ind i alle Forhold, angriber al Tro, analyserer alle Handlinger og giver dem materielle Bevæggrunde og egoistiske Formaal, desto vanskeligere vil det blive for Hjemmet at vedligeholde det ved Troen befrugtede naive Forhold til BARNET, altsaa netop det, hvori og hvorved Hjemmet fortrinsviis maa have og søge sin Styrke. Men hvor den daglige Gjerning taber sit dybere Indhold og sine høiere Tilfnytningspunkter og har reent materielle Formaal, hvor al Digten og Tragten

kun gaaer ud paa Erhvervelsen af timelige Goder og en dertil svarende Livsnydelse, hvor der kun arbeides og nydes, men ikke bedes og takkes, der vil en god Opdragelse jo være en Umulighed. Og det allerfarligste Selvbedrag vilde det være, naar man derhos levede i den Tro, at Om sorgen for de aandelige Goder hos Børnene til Huusbehov godt kunde overdrages til Andre, at man kunde befrie sig for Ansvaret ved en Stillingsmand, ved at bringe materielle Offre og engang i Næ og Næ see til Børnene. Hjemmet mister da sin bedste Deel og Børnene deres bedste Fædre- og Mødreneare: en god Opdragelse; thi kunne Børnene i deres fremtidige Liv vel i muligviis efterladt timeligt Guds søge Erstatning for, at der aldrig har været et inderligt, aandeligt Samliv imellem dem og deres Forældre, at de aldrig have nydt disse velsignede Timer, hvor det bekymrede Fader- og Moderhjerter med sin hele, inderligste Kjærlighed bærer det ungdommelige Sind til Gud? Nei, der er Ingen, der kan løse Hjemmets Opgave saa tilfredsstillende og fyldigt som Hjemmet selv; Alt, hvad man kunde fristes til at sætte istedetfor, vil kun være en Nødhjælp, ude af Stand til at erstatte Barnet den Betsignelse, et fast, fyldigt og inderlig befrugtet Familieliv efter Naturens Orden altid kan og vil yde. Det vil derfor ogsaa være en stor Wildfarelse her at vente af Skolen en tilfredsstillende Birkning paa Barnet i de Retninger, som væsentligen høre Hjemmet til og hvor Hjemmet dog føler sig magtesløst. Skolen kan kun være medvirkende, kan kun fra sin Side og i Medfør af de særlige Midler, der staae til dens Raadighed — Underviisningen og Skoletugten — stræbe efter at

give disse Paavirkninger i visse Retninger større Befrugtning og Alsidighed, men den hverken kan eller bør paatage sig at løse Hjemmets Opgave.

Men, naar det nu er sandt, at saavel Skolen som Hjemmet er udsat for store Farer, og at deres fælles Gjerning er betyngtet af særlige Vanskeligheder, saa ligger det jo nær at spørge, om disse Farer ikke kunne beseires og Vanskelighederne lettes.

Vi have den Fortrøstning, at det kan skee. For os og vor Virksomhed er det en Nødvendighed at troe paa, at Alt kan og vil blive godt, alt som vi Alle i Forening arbejde paa, at det kan skee. Naar saavel Hjemmet som Skolen seer de Farer, hvoraf de trues, og der troligt fra begge Sider arbeides paa at afvende dem, saa vil det heller ikke slaae feil, at det, der ellers let kan blive til det Onde, vil vende sig til det Gode, saa at baade Hjemmet og Skolen med Hensyn til Opdragelsen og den opdragende Underviisning ville faae deres Andeel i det høiere, inderligere Liv, der med Guds Hjælp vil klare sig ud af den stærke Gjæring.

Men dertil er det fornødent, at vi for det Første komme til No og med No og Alvor overveie, hvilke Pligter vi særligen have at opfylde med Hensyn til Barnet; at vi komme til den faste Overbeviisning, at vi have en fælles Opgave at løse, og at den Ene ikke kan undbære den Andens Hjælp og Medvirkning. Naar vi i Forening og med Fasthed tage fat paa Arbeidet, naar vi befrie Sindet fra den ørkesløse Uro og virkningsløse Engstelse, vi nu ofte

belemres med og afkræftes ved, saa ville vi nok efterhaanden finde den Kraft og de Midler, der kunne gjøre vor Gjerning frugtbar og give ogsaa Ungdommen Følelsen af, at der saavel i Hjemmet som i Skolen er en af en fælles Tro styrket Bund og den Magt, hvortil den netop har saa stor Trang. Søge vi for Alvor, ville vi ogsaa finde de Midler, hvorved det unge Sind kan bøies til alt Godt og Edelt og befrugtes til energiske Anstrængelser i Selvudviklingens og Selvopdragelsens Tjeneste. Det, der ved første Betragtning synes at være en vild Strøm og afgiver et kaotisk Tidsbillede, vil vise sig ganske anderledes, naar vi følge deres Exempel, hvis Eiendom og timelige Velvære trues af rivende Strømme. De kunne ikke standse hele Strømmen; men ved Sidekanaler, som de føre til deres Marker, svække de den rivende Strøm og tilføre deres Mark Næring og Frugtbarhed. Hvad der for ørkesløse Tilskuere vilde være blevet Død og Udelæggelse, bliver ved Kløgt og Arbeidsomhed til Betsignelse, og den rivende Strøm bliver til et seilbart Vand. Saaledes ogsaa med Tidens brusende Strøm. Faren kan ligge i, at der er for Mange der ere ørkesløse, tvivlende Tilskuere; Frelsen ligger i, at mange Hænder blive ihjelsatte med at danne Sideløb, større eller mindre, efter den Enkeltes Kraft og Behov. Lad kun Tidens Strøm faae et passende Afløb til den huuslige Arne, til Kirken, til Skolen, til den Lærdes Skrivebord og Katheder, til Kunstnerens Atelier, Haandværkerens Værksted og Bondens Mark, med et Ord til alle de Steder, hvor større eller mindre Hjul ere i Arbeide for at formale Samfundets Fornødenheder, og det vil nok vise sig, at Strømmen

ingenlunde var saa rivende, men derimod neppe stærk nok til at give alle disse Hjul en gavnlig Drivkraft. Og hvad der ikke vil finde Anvendelse til disse Diemed, vil jo i ethvert Tilfælde uden Fare kunne gives frit Løb, forsaavidt det ikke af sig selv bortdunster eller bundfældes.

Vi have saaledes den Overbeviisning, at Tiden bærer store Forjættelser i sit Skjød, og at den nærmeste Slægt vil komme til at løfte en god Arv; den vil nok vide at finde det igjen, der muligen for tidligt eller af Mis kjendelse er bortkastet, atter reise op, hvad Videnskab eller Kortsynethed har sthyrtet, og frelse af Ruinerne, hvad der har varig Livskraft og Værd saavel for Individets som for Folkets høiere Liv og Tilværelse. Thi Fædrelandets Velvære og Fremtid betrygges ikke saameget ved Traktater, diplomatisk Snille eller Rustninger som derved, at Enhver med Kraft, Troskab og baaren af den rette Aand røgter sit Hverv, og at navnlig Hjemmet, som ogsaa Skolen, der ikke svigte. Fremtiden er jo Ungdommens Arv. Og er der Noget, Fædrelandet kan være bedre tjent med, Noget, hvorved dets Fremtid kan gøres lysere, end ved en velopdragen og veloplært Ungdom?

Reglementariske Bestemmelser, vedtagne af og for Lærersamfundet her ved Skolen.

Efterhaanden som Elevantallet forøgedes og Lærerskredsen maatte udvides, blev det ogsaa nødvendigt, at træffe

en Overeenskomst om visse almindelige Bestemmelser, saavel til Ordens Vedligeholdelse som til at lette Tilshyret med Underviisningen og den enkelte Elevs Forhold til sin Gjerning.

I Bevidstheden af, at det er Anden, der gjør levende, indskrænkedes disse Bestemmelser til det, der er kjendtes for absolut nødvendigt til en ordnet Samarbeiden, medens Individualiteten beholdt det fornødne Raaderum. Erfaringen har ogsaa viist, at Arbeidet lettes ved, at hver Enkelt gjør sig til Pligt at efterkomme de almindelige Bestemmelser.

Da flere af de vedtagne Bestemmelser tillige berøre Hjemmet og gjøre Krav paa Hjemmets Medvirkning, have vi anseet det for hensigtsmæssigt, at meddele de „reglementariske Bestemmelser“*), som Lærersamfundet her ved Skolen har vedtaget, og at ledsage enkelte af dem med nogle Bemærkninger.

§ 1. De Lærere, der læse den første Time, ere tilstede ved Morgensangen; naar denne er endt, begibe de sig til deres Klasser, for der at modtage Eleverne.

(Et Par Minutter før Frikvarterernes**) Ophør ere

*) Disse Bestemmelser gjælde i deres hele Detail nærmest kun Drengeskolen, hvad der ogsaa finder Anvendelse paa de senere omtalte Ordensregler for Eleverne; det følger imidlertid af sig selv, at alle de mere almindelige Bestemmelser ligesuldt ere gjorte gjældende i Pige-skolen, medens dennes mindre Omfang og lettere Overstuelighed har gjort det unødvendigt at overføre endeel af de mere detaillerede Bestemmelser paa den (f. Ex. §§ 1, 3, 10 osv.).

***) Frikvartererne ere i Tiden fra April til Oktober Kl. 10, fra 10 Min. for til 10 Min. efter, og Kl. 12, fra 5 Min. for

Lærerne tilstede paa Legepladsen, og saasnart der kaldes sammen, begiver hver Lærer sig hen til sin Klasse og sørger for, at Eleverne snarest muligt komme i Orden, to og to bagved hinanden, og naar Inspektøren tilkjendegiver, at Alt er i Orden, lader han sin Klasse gaae op og paaseer, at Eleverne gaae roligt og i Række, een efter een, og at intet Sammenstød mellem de enkelte Klasser finder Sted.

Ved de Timestifter, hvor der ikke er Frikvarteer, begive Lærerne sig snarest muligt efter Ringningen til deres nye Klasser.

§ 2. Læreren paaseer, at Eleverne ved hans Indtrædelse i Klassen hurtigt reise sig og staae rettebe paa deres Pladser; først paa hans Bink sætte de sig ned.

§ 3. Naar Klokken ringer, er det kun Tegn for Læreren paa at Timen er endt; det maa derfor paasees, at Eleverne ikke give noget som helst Tegn til Opbrud, før Læreren har afbrudt Underviisningen.

Naar dette er skeet, nedlægge Eleverne hurtigt og stille de Bøger, de have benyttet, i deres Rum og fremtage dem, de i den følgende Time skulle benytte, hvorefter de rette sig.

Er der ikke Frikvarteer, lader Læreren Eleverne sætte sig paa deres Pladser, vendte mod Bordet, og naar der saaledes er bragt Orden og Stilhed tilveie, kan han forlade Klassen.

Er der Frikvarteer, gjøre Eleverne sig tillige færdige til at gaae ud, og naar alle staae rettebe paa deres Pladser, lader Læreren dem gaae ud roligt og i Orden, een efter een, saasnart Passagen er fri.

Skal Klassen have Gymnastik i den følgende Time eller gaae hjem, maae Eleverne have Gymnastikskoene paa eller have pakket deres Sager sammen, og derpaa

til 5 Min. efter; i Tiden fra November til April Kl. 11 og Kl. 1, med samme Varighed; de 3 laveste Klasser i Drengeskolen og alle Pigeklasserne have Fritid mellem hver Time.

sat sig paa deres Pladser, vendte mod Bordet, før Læreren kan gaae.

§ 4. Eleverne skulle i Reglen indtage de dem anviste Pladser. Har en Lærer i en enkelt Time sat en Elev paa en anden Plads, maa han, inden han forlader Klassen, sørge for, at Eleven atter indtager sin vante Plads. Ønsker Læreren, at en Elev for længere Tid faaer en anden Plads, maa han derom henvende sig til Klasselæreren.

Børnene sidde i Reglen efter deres Alder. Naar imidlertid en Elev, der ikke hører godt, skulde sidde fjernt fra Læreren, eller der vilde komme flere urolige Naturer sammen, eller en anden tilstrækkelig Grund er tilstede, kan der indtræde en Afvigelse fra denne Regel.

§ 5. Det maa naturligviis paasees, at Eleverne ikke have Hænderne i Lommen eller under Bordet og at de ikke under Underviisningen indtage magelige eller for Andre forstyrrende Stillinger, f. Ex. strække Benene ud o. a. desl.

§ 6. Eleverne maae holdes til, før Underviisningen i Timen begynder, at melde sig hos Læreren, hvis nogen af dem af en eller anden Grund har forsømt enten at udføre sit Hjemmearbejde eller at medbringe Bøger eller andre Sager, der skulle bruges i Timen.

Naar en Elev undlader at efterkomme denne Forpligtelse, tages den Undskyldning, Læreren ellers mulig vilde have taget imod, ikke længere for gyldig, og Sagen anmeldes til videre Undersøgelse.

§ 7. Lærerne maae jevnlig eftersee Elevernes Bøger i deres Fag, samt paasee, at de ere forsynede med Navn. Handler en Elev ilde med sine Bøger, meldes han til Inspektøren.

Der kan neppe gjøres formeget i denne Retning,

hverken fra Skolens eller Hjemmets Side. Ved at Bøgerne lide Overlast, bemales eller paa anden Maade malkeres, forringes ikke alene deres Værdi og der paaføres Hjemmet ellers unødvendige Udgifter, men den Unge giver derved ogsaa ofte Vidnesbyrd om, at han ikke har den fornødne Alvor i sin Gjærning, at der mangler Ordenssands og Pietet. Eleverne komme ofte med den Undskyldning, at det er deres mindre Sødsfende, der have bestadiget deres Bøger, og ved nærmere Undersøgelse viser det sig tidt, at det forholder sig rigtigt. Det ligger jo ligefrem i Sagens Natur, at det lige saa meget paahviler Hjemmet som Skolen at paasee, at Børnene holde deres Skolesager i god og tilbørlig Orden, og at Skolebøgerne blive behandlede med Omhyggelighed.

§ 8. Naar en Elev i Timen beder om at maatte gaae ud, kan dette ikke ubetinget negtes, men Tilladelsen maa dog ikke gives altfor let. Af en Klasse maa kun een Elev ad Gangen faae Lov til at gaae ud.

I de Tilfælde, hvor der er noget Særligt der taler for, at en Elev tiere eller tidt faaer Tilladelse til at gaae ud, bedes Hjemmet om at give Skolen Meddelelse derom.

§ 9. Ingen Elev maa forlade Skolen uden Inspektørens Vidende. Bliwer en Elev syg i Timen, melder han sig hos Inspektøren.

§ 10. Af Klassens to Embedsmænd blandt Eleverne maa kun Hjælperen i Reglen bruges til alle løbende Forretninger, saaledes hente Bøger, Vand o. s. v., omdele Tegne- og Skrivebøger etc. Føreren, som vælges af Klassen, skal være Støtte og Tilsyn for sine Kammerater, naar Læreren ikke er tilstede, og den, til hvem Læreren henvender sig, naar han behøver en betroet Medhjælp blandt Eleverne.

§ 11. Naar Læreren formener, at nogen af Eleverne

ikke viser tilstrækkelig Flid og Omhu med de ham foresatte Arbejder, og Formaning og Brettesættelse ikke have frugtet, kan han meddele Hjemmet Underretning derom i Elevens Meddelelsesbog, som er i Førerens Bærge. Meddelelsen bør i Reglen kun indeholde en simpel og tydelig Angivelse af det paagjældende Faktum. Eleven holdes til, inden han forlader Skolen, at forevise sin Bog for Skolens Bestyrer, som saaledes faaer Kundskab om Sagen.

§ 12. Hvis en Elev gjentagne Gange har forsømt at have de fornødne Bøger eller andre Sager, som han skal bruge paa Skolen, med og i Orden, kan dette paa samme Maade af Læreren bringes til Hjemmets Kundskab.

§ 13. Klager over Uopmærksomhed eller mindre god Opsyrsel hos Eleverne kan Læreren derimod ikke saaledes umiddelbart meddele Hjemmet; men naar de Midler, der staae til Lærers egen Raadighed, have viist sig uvirksomme, maa han derom gjøre Anmeldelse til Bestyreren enten mundtlig eller gjennem den i hver Klasse fremlagte Annærkningsprotokol.

Uopmærksomhed eller mindre Forseelser paa Skolen paatales og straffes i Reglen uden særlig Meddelelse til Hjemmet, men Klager i disse Retninger faae Indflydelse paa de i § 16 omtalte Bedømmelser. Ere de Feil, en Elev gjør sig skyldig i paa Skolen, imidlertid af en alvorligere Natur, saa sættes Hjemmet paa anden Maade i Kundskab derom.

§ 14. At anvende nogenjomhelst legemlig Revselse er ikke tilladt, ligesaa lidt som at sætte i Skammekrogen eller udenfor Døren.

Det er jo let forklarligt, at Naturen engang imellem kan gaae over Optugtelsen, tilmed da enkelte Elever kunne have en særlig Gave til at sætte Taalmodigheden paa en

haard Prøve, og der paa den anden Side for mange Lærere, der ellers i enhver Henseende maae henregnes til de bedste, udfordres længere Tids Øvelse, inden de naae at have fuldkomment Herredømme over sig selv i alle Situationer. Korporlige Straffe anvendes kun af Bestyreren og aldrig i Andres Overværelse.

§ 15. Hver Maaned indfører Læreren i en dertil bestemt lille Bog en muligst detailleret Beretning om, hvad der i den forløbne Maaned er gjennemgaaet og indøvet i hans Fag i hver af hans Klasser, saa at der ikke alene kan sees, hvad der har været Gjenstand for Betskjæftigelse i Timerne, men ogsaa hvilke Hjemmearbejder Eleven har udført, hvad der er lært udenad af Vers, Tabeller o. s. v., hvilke Stile der ere skrevne o. s. v.

§ 16. I Slutningen af hver Oktober, December og Februar og Begyndelsen af Mai afholdes Lærermøder, hvori der meddeles hver Elev en kort Bedømmelse med Hensyn til Flid, Fremgang og Opførsel. Der vil i Reglen af hver Lærer i Forveien være at meddele et Udkast til en saadan Bedømmelse for hans Fags Vedkommende til Klasselæreren, der gjør Udkastet til den samlede Bedømmelse.

Ved Skoleaarets Slutning indfører hver Lærer under Navn i Meddelelsesbøgerne en udførligere Bedømmelse af hver Elevs Standpunkt i hans Fag, med Hensyn til hvad der i Løbet af Aaret skulde være naaet.

For at lette Forstaaelsen af Bedømmelsen og for at forebygge, at ikke de samme Udtryk bruges og opfattes i forskjellig Betydning, gives her en Antydning af de hyppigst forekommende Afstygninger i Betegnelsen af Fremgangen.

Fremgangen er god — tilfredsstillende — i det Hele god — i det Hele tilfredsstillende — ret god — i det

Hele ret god, ret ordentlig — nogenledes tilfredsstillende — noget langsom — det gaaer kun smaat — Fremgangen er ringe — meget ringe — Eleven følger ikke med.

For Fliden bruges færre Betegnelser; naar Skolen Intet har at klage, siges at Eleven „har viist Flid“ eller at „Fliden er tilfredsstillende“, mindre Svingninger betegnes ved et tilføiet „i det Hele“, „i Reglen“; bestemtere Anker over Mangel paa Stadighed, Nøiagtighed eller paa Flid i det Hele tilføies udtrykkelig, ligesom Betegnelsen baade af Fliden og Fremgangen oftere, hvor noget Særegent synes at ligge for og at kunne opfattes bestemt, gives saa individuelt som muligt.

For Opførsel gives kun en særlig Bedømmelse indtil 4de Pigeklasse og 5te Fællestklasse iberegne, og ligesom ved Fliden med meget saa Trin. For de øvrige Klasser opad gjøres kun da Bemærkninger om Opførsel, naar den ikke har været tilfredsstillende; det Heldigste for disse Klassers Vedkommende er altsaa, naar der Intet siges om den.

§ 17. Duster en Lærer, at Eleverne skulle anskaffe en Bog, der ikke er opført paa Bogsebbelen, eller at der gjennem Eleven gives Hjemmet en mundtlig Meddelelse om Noget, der vedkommer Elevens eller Hjemmets Forhold til Skolen, maa han derom først henvende sig til Bestyreren.

§ 18. Angaaende Mangler og Uordener ved Lokalet eller Inventariet, Lokalernes Temperatur eller Udluftning o. s. v., henvende Lærerne sig ubelukkende til Inspektøren.

Er det allerede vanskeligt, at holde en ligelig og for Alle behagelig Varme i Hjemmet, saa er det endnu langt

vansteligere i Skolen at træffe den gyldne Middelvei og tilfredsstille Alles Ønske. Vore klimatiske Forhold ere jo desuden af en saadan Natur, at det om Morgenens, naar der tændes i Ovnen, ikke godt kan bestemmes, hvilke Forandringer i Veiret der i Løbet af Formiddagen ville indtræde. Det er langt lettere at forhøje en for lav end at forringe en for høi Temperatur, tilmed i Frostveir, hvor det ikke er tilraadeligt at have Vinduerne i længere Tid aabne, naar Eleverne ere i Klassen. De største Ulemper have vi, naar Blæsten staaer stærkt paa, da det saa er umuligt at vedligeholde en tilfredsstillende høi Temperatur i Nærheden af Vinduerne, naar ikke Opholdet i den øvrige Deel af Værelset skal blive utaaeligt. Wegen Nytte have vi i saa Henseende havt af Forsatsbræder, der tillige i høi Grad formindste den Træk, der altid maa finde Sted ved Vinduerne. De ere efterhaanden bragte i Anvendelse i alle Værelser imod Syd og i de Værelser imod Nord, hvor Lysforholdene tilstede, at de nederste Ruder dækkes. De tages bort om Foraaret. Solens for stærke Paa-virkning om Sommeren søges afværget ved Markiser, der tilstede, at have Vinduerne aabne, uden at Lysen tages saa meget bort, som ved mørke Kullegardiner.

§ 19. Paa Legepladsen har Inspektøren ene at udstede Ordre og paasee Orden, men ligesom enhver Lærer vil søge at standse Uordener, f. Ex. Slagsmaal, som han maatte træffe paa, medens Inspektøren er beskæftiget paa en anden Kant, og meddele denne Underretning derom, saaledes vil naturligviis ogsaa enhver Lærer paa Inspektørens Forlangende være villig til, hvor det gjøres nødigt, at assistere ham i at overholde Orden.

Skulle Frikvartererne have nogen Nytte for Eleverne, saa maae de tumle sig paa Legepladsen. Men saa kan det heller ikke undgaaes, at de i vaadt Veir ofte tilsmudses eller paa anden Maade bære Vidnesbyrd om, at de have været paa Legepladsen. Med den bedste Willie kan en ellers rasf Dreng ikke altid holde sig saa pæn, som naar han gaaer hjemme fra; hvorledes skulde der kunne leges Tagfat, uden at der af og til rives en Strimmel løs eller et eller andet Klædningsstykke lider Overlast. Man maa hellere give Børnene simplere Klæder paa med Til-ladelse til fri Bevægelse og Leg end Stadsklæder med Forpligtelse til at bringe dem uskadte hjem. Hvormeget der ogsaa holdes paa, at Legene ikke blive for vilde eller udarte til haandgribelige Uenigheder, saa kan dog Skolen ligesaa lidet som Hjemmet forebygge, at de betegnede Grændser overskrides. Et sundt, rasf Legeme er dog altid af større Værd end pæne Klæder, og man maa hellere have lidt mere Syning end anvende Medicin paa dem.

§ 20. I hver Klasse fungerer en af Lærerne hvert Aar efter Anmodning af Bestyreren som Klasse-lærer. Klasselærerne ville yde en væsentlig Hjælp ved, hver i sin Klasse, at søge saa nøiagtig Op-løsning som muligt om Klassen og dens enkelte Elevers Stilling til Underviisningen, for at Tilstanden i den kan holdes klar og gjennemsigtig, samt have Die for hvad der for Klassen i det Hele eller enkelte Elever kan virke forstyrrende. De ville saaledes have Dpmærksomheden henvendt paa, om Hjemnearbeidet er nogenlunde ligeligt fordeelt paa de enkelte Dage, om de nye Elever i Klassen passe til den i alle Underviisningsgjenstande og kunne finde sig tilrette, om de enkelte Elever efter Evne komme med, saa at Ingen falder fra uden at blive bemærket. De ville fremdeles gjøre

Udkast til Klassens Censur, eftersee om Klasseprotokollen føres ordentligt og om de skriftlige Arbejder see ordentlige ud, ligesom ogsaa have Die med Klassens Inventarium.

Det er ikke nok, at Maalet stadigt havees for Die og efterstræbes i den daglige Gjerning og ved Skolens hele indre Organisation, der staaer jo endnu det meget Vigtige tilbage, at drage Omsorg for, at den Enkelte høster al den Nytte af Skolen, som hans Evne og de iøvrigt givne Betingelser tilstede. Denne Deel af Skolens Gjerning kræver en uafbrudt Narvaagenhed og er i høj Grad anstrængende og trættende. Medens en Deel af Eleverne hele deres Skoletid igjennem kunne nydes med den regelmæssige Underviisning og det stedfindende almindelige Tilsyn og saa at sige slet ikke tynges paa Skolen, gives der ogsaa Mange, der i færre eller flere Retninger trænge til særlig Pleie og et ringere eller større særligt Tilsyn. En Skole vil aldrig kunne gjøre for meget i denne Retning, men vil altid finde Anledning til at overveie, hvorledes Maalet lettest og bedst naaes med den Enkelte. Den i ovenstaaende Paragraph omtalte Indretning med Klasselærere og Klasselærerinder*) skal tjene til at lette

*) I det forløbne Aar have følgende fungeret som Klasselærere i de forskjellige Klasser: I Højskolens 1ste og 7de Kl. Fru Milo, 2den Kl. Frk. Rannestad, 3die Kl. Frk. Wiegelsen, 4de og 5te Kl. Fru Gruse, 6te Kl. Frk. Thomsen. I Drengeskolens 1ste Kl. a & b Hr. Frederiksen, 2b Hr. Haarløv, 2a Hr. Jensen, 3b Hr. Schjødt, 3a Hr. Knudsen, 4b Hr. Eredsdorf, 4a Hr. Thomsen, 5b Hr. Johansen, 5a og 1ste Latinkl. Hr. Larpent, 1ste og 2den Realkl. Hr. Fèveile, 3die Realkl. og 2den, 3die, 4de og 5te Latinklasse Hr. Milo.

Skolen denne Deel af dens Opgave; jo mere den derfor styrkes ved en velvillig Imødekommen og kraftig Medvirkning, saavel fra Forældres som fra Medlæreres Side, des større vil den Hjælp blive, som derved ydes. Skolen har allerede nu al Grund til at takke de Lærere og Lærereinder, der med særlig Opofrelse af Tid og Kraft have medvirket til at fremme den.

Om „Ordenstregler for Eleverne“.*)

Alle Undtagelser fra en vedtagen Regel give ikke alene Skolen som oftest forøget Arbejde, men foranledige tidt Forstyrrelse; det er derfor i Alles Interesse, at man tager dette med i Betragtning, inden man foranlediger en Undtagelse. Man bør huske paa, at den Unge har godt af itide og ved det Mindre at vænnes til at have Respekt for sin Pligt og at betragte Opfyldelsen deraf som saa paatrængende, at der maa noget særlig Bigtigt — en høiere Pligt — til, inden Bevidstheden kan betragte Fritagelsen som vel begrundet. Vel vil Gjenneindsørelsen af den her anthybede Anstuelse undertiden medføre enkelte Vanskeligheder og Ulemper saavel for Eleven som for Hjemmet; men den Gavn, den Unge har deraf for sit hele Liv, er saa stor, at det nok er værdt at bringe enkelte Ofre i den Retning.

Er det sandt, at Tidsaanden ofte har noget Blød-

*) Disse Ordensregler for Eleverne ere aftrykte i de særlige Meddelelser om Drengeskolen.

agtigt og Afspredende i sin Retning, at der ofte findes overveiende Hang til Forlystelser, saa at Evnen til at tage sig alvorligt sammen og med Udholdenhed og Alvor at forfølge et Maal, der dog erkjendes for det bedste, kun vanskeligt kan vækkes og styrkes, er det vist, at der er saa meget, der afspreder, og saa Lidet, der samler, saa turde der være saa meget mere Opfordring til at være varfsom med at foranledige Undtagelser og at svække Elevens Respekt for hans smaa Pligter. Vel kunde man ofte synes at mange af de vedtagne Regler og Bestemmelser kun ere af ringe Betydning og Overholdelsen deraf af ringe Vigtighed, men man bør dog huske paa, at ikke blot en intellektuel Dygtighed kun erhverves ad mange, smaa Trin, men at ogsaa Evnen til Selvbeherfskelse og sædelig Selvbestemmelse bedst og sikrest udvikles ved, at Eleven bringes til med Stadighed, Udholdenhed og Sikkerhed at overvinde de mindre Fristelser og saaledes kommer i Vane med at betragte Alt, hvad der er ham paalagt, som bindende uden skeptisk at ville sondre Pligterne efter deres Vigtighed. Erfaringen har ogsaa tidt bekræftet, at Eleven har stort Udbytte af en saadan Agtpaagivenhed og Rydighed i det Enkelte og i Smaating. Det ligger jo i Skolens Opgave, at den i Overensstemmelse med en naturlig Udviklingsgang kun kan virke ved smaa Midler og kun kan føre den Unge til Modenhed igjennem smaa Trin. Ved at vænne den Unge til at betragte hvert enkelt Middel og lille Trin som ubetydeligt, svækker man Skolens hele Paavirkning paa ham.

Man kan neppe begynde for tidligt med at være varfsom og paaaseende i denne Henseende. Allerhelbigst er

Allet, naar dens Gaars Elever allerede fra Hjem-
 suf ere udstyrede med Bane til Sanddrubed, Lydighed
 og Orden; vi give gjerne Afkald paa al speciel For-
 berebelse i Retning af Læsning, Skrivning, Regning eller
 Strikning.

Særligt bede vi de ærede Forældre at overveie nogle
 enkelte Punkter, hvor Fritagelse hyppigst søges, og hvor
 en paatrængende Nødvendighed ikke altid synes at være
 tilstede.

Naar saaledes en Elev kommer med en skriftlig An-
 modning om Fritagelse for at deeltage i Gymnastik, medens
 han paa Legepladsen eller i Hjemmet ofte gjør ganske
 anderledes anstrengende Bevægelser uden Skade for Sund-
 heden, saa kan det ogsaa for Eleven blive vanskeligt at
 indsee Nødvendigheden af den attraaede Fritagelse. Vi
 ville her ikke atter udtale os om Nyttens af Gymnastiken,
 men kun gjøre opmærksom paa, at Gymnastiklærerne ere
 bemyndigede til at fritage en Elev i Timen for enkelte
 Øvelser, naar der er tilstrækkelig Grund dertil. Eleven
 kan vel sommetider være fristet til hos sine Forældre at
 udvirke en Anmodning om Fritagelse for Gymnastik, naar
 t. Ex. Timen er den sidste og han nærer Haab om at
 komme hjem, eller der ere flere i Klassen, der ere fri-
 tagne, og der saaledes kan være Leilighed til i Fællesskab
 at gjøre en Deel af Hjemmearbejdet færdigt eller endog
 Udfigt til Extramorskab. Det voldes imidlertid Inspek-
 tionen ofte megen Vanskelighed at tilveiebringe det for-
 nødne Tilsyn, naar et større Antal bliver tilbage i
 Klassen.

Al lignende Bestaaffenhed er den hyppige Anmodning

om i Frikvarteret at blive i Klassen. Da Frikvarteret skulle lufte ud, og Luften ikke forbedre i at Mogle spise Frokost i Klassen, og det desuden er vanskeligt at føre Tilshyn med dem, der i de forskjellige Klasser blive tilbage, saa gjøre vi opmærksom paa, at det volder mindre Ulempe for Skolen, naar en Elev, der af en gyldig Grund ikke tør gaae ud paa Legepladsen i Frikvarteret opholder sig i Gymnastiksalen.

Noget anderledes er Skolen stillet med Hensyn til Forlængelse af Ferien, som hyppigt ønskes. Det volder Tilshynet ingen Uleilighed, at endeel Elever begynde deres Ferier inden den bestemte Tid; her er det ene Elemen, der umiddelbart kan lide Skade derved. Vi indrømme naturligviis villigt, at der gives gyldige Grunde til at søge en Fritagelse fra Reglen i sidstnævnte Tilfælde, f. Ex. naar en Elev har langt til sit Hjem og hans Ferie utilbørligen vilde forkortes ved at han skulde oppebie et Dampskibs Afgang, der mulig først finder Sted flere Dage efter at Ferien for de Andre er begyndt. Men i det Hele taget turde der være Anledning til at anbefale en større Barsomhed med Hensyn til at begjære Fritagelse for Skolens Ordensregler og Vedtægter.

Særlige Meddelelser

fra

Latin- og Realskolen

paa Børnedamsveien 79 B

til

Elevernes Forældre.

Nr. 10a.

(Pigeskolen.)

Skolefæstretninger.

Skolen har i Aar havt otte Klasser (7de—3die, 2 a—b tildeels fideordnede, og 1ste); en 8de Klasse har været i Gang fra Mai til Novbr. og vil til næste Aar atter komme i Stand.

Fag- og Timefordelingen vil sees af hosstaaende Overfigt. Dog maa herved bemærkes: 3 2den og 3die Klasse anvendes de Timer, der staae opførte under Historie og Geographi, blot til Geographi, medens den historiske Fortælling er henlagt under Underviisningen i Dansk; tillige er hvad der meddeles af Naturhistorie henlagt under Geographiunderviisningen. 2den Klasse a har kun havt Underviisning i Tydsk i det sidste Halvaar.

Extratimerne i Haandarbejde, i hvilke de, der ønske det, kunne deeltage, ere givne i Vinter fra 2—3, i Sommer fra 1—2; de Deeltagende have været deelte i 2 Hold, saa at hvert har havt 3 Timer.

Elevantallet er i Juni d. A. 120; de ere saaledes fordeelte i Klasserne:

7de Klasse	13	3die Klasse	15
6te —	14	2a —	19
5te —	19	2b —	6
4de —	22	1ste —	12

Oversigt over Fag- og Timefordelingen:

	Klasserne							
	7.	6.	5.	4.	3.	2a.	2b.	1.
Danst	3	4	4	4	7	8	8	11
Lydst	3	3	3	4	4	3	"	"
Engelsk	4	4	3	4	"	"	"	"
Franst	4	3	4	"	"	"	"	"
Religion	2	2	2	2	2	2	2	"
Hist. og Geogr.	3	3	3	3	3	3	3	"
Naturhistorie	"	2	2	2	"	"	"	"
Naturlære	2	"	"	"	"	"	"	"
Regning	1	1	1	2	3	4	4	6
Skrivning	1	1	1	2	3	3	4	"
Tegning	2	2	2	2	2	2	2	"
Haandarbejde	3	3	3	3	4	4	6	6
Sang	2	2	2	2	2	1	1	1
Gymnastik	(2)	(2)	(2)	(2)	(2)	(2)	(2)	(2)
	30	30	30	30	30	30	30	24

Skolens Lærerpersonale bestaaer af:

- Hr. J. F. Andersen, Musiklærer: Sang.
- W. Bay, Stud. magist.: Naturhistorie med 6te, 5te og 4de Klasse.
- D. Høhlenberg, Kateket: Historie og Geographi med 7de, 6te, 5te og 4de Klasse.
- W. Holm, Krigssekretær: Skrivning med 7de, 6te, 5te og 4de Klasse.
- N. C. Kierkegaard, Tegnelærer: Tegning.
- A. H. W. Carpent, Cand. polit.: Fransk med 7de Klasse.
- H. J. Carpent, Cand. juris: Fransk med 6te Klasse.

- Hr. F. A. Milo, Cand. theol.: Danst med 7de Klasse.
 — H. Schneekloth: Naturlære med 7de Klasse.
 — S. D. Thomsen, Cand. theol.: Religion med 7de, 6te, 5te og 4de Klasse.
 Frøken M. Berg: Skrivning med 3die og 2den Klasse, Danst med 1ste.
 Fru C. Cruse: Engelsk med 6te, 5te og 4de Klasse, Fransk med 5te, Danst med 4de, Broderi med 7de—3die Klasse; fører Tilsynet med Skolen.
 — E. Lund: Linnesyning og Strikning.
 — S. Milo: Engelsk med 7de Klasse, Regning med 3die, Sang med 1ste.
 Frøken S. Mundt: Regning med 2den Klasse a og b.
 — E. Mønnestad: Geographi med 3die og 2den Klasse, Danst med 2a og 2b, Bibelhistorie med 3die og 2den Klasse.
 — L. Thomsen, Tydsk med 7de, 6te, 5te og 4de Klasse, Regning med 7de, 6te, 5te og 4de.
 — E. Wiegelsen: Danst med 6te, 5te og 3die Klasse, Tydsk med 3die og 2a, Regning med 1ste Klasse.

Skolelønnen er — foruden 3 Rdlr., der eengang for alle erlægges af hver Elev ved Indtrædelsen i Skolen — efter de forskjellige Klasser:

i 1ste Klasse 3 Rdlr. maanedlig,

i 2den og 3die 4 — —

i de øvrige 5 — —

For Deeltagelse i Gymnastikundervisningen er Be-

talingen 2 $\frac{1}{2}$ om Maanedens i de 6 Sommermaaneder, i hvilke den gives.

Deeltagelse i Dandsunderviisningen, der gives i de 6 Vintermaaneder, betales med 1 Rdlr. om Maanedens.

Af Søskende betaler det ældste Barn fuldt og ethvert af de øvrige 1 Rdlr. mindre om Maanedens, end de ellers skulde have betalt.

Skolefornödenheder — nemlig Stile-, Tegne- og Skrivebøger, og hvad der ellers bruges paa Skolen — kunne faaes paa Skolen til samme Priis som hos Papirhandleren. Det staaer imidlertid naturligviis Forældrene frit for at besørge det Fornødne selv; kun maa Skolen for Ordens Skyld forlange, at Skrive-, Stile- og Tegnebøger ere af samme Beskaffenhed som Skolens. Hver Elev medbringer Tavle, Sække med Tilbehør, Pennehuus med Pen, Blyant og Svamp, Madkasse.

Læse- og Lærebøger, som Skolen hidtil gjennem en Boghandler i Byen har skaffet dem, der ønskede det, leverede paa Skolen, troer den fremtidig at kunne fritage sig for at besørge.

Næste Skoleaar bruges følgende Bøger:

Ottende Klasse.

Flors Haandbog i den danske Literatur. — Kungs deutsches Lesebuch. Jürs og Kungs deutsche Dichter. Schillers die Jungfrau von Orleans. Junchs tydske Syntax. Lorenzens tydske Stiiløvelser — Colomba par Merimée. Souvestre au coin du feu. Larpens franske Stiiløvelser. — Listow, stories and sketches. Marryat: the settlers in Canada. Listows Stiiløvelser 2den Afd. — Balslevs Forklaring af Luthers Katekismus. Det nye Test.

Psalmebogen. — Kosfods fragm. Historie. Ingerslevs lille Geographi. — Schneekloth's Regnebog 1. D. 2. Afd. — Berggreens 3 og 4stemmige Sange, 7 S. Chevés Taktøvelser.

Syvende Klasse.

Holsts danske Læsebøger. — Rung deutsches Lesebuch. Jürs og Rung deutsche Dichter. Lorenzens tydske Stiiløvelser. — Borrings Album littéraire. Carpent's franske Stiiløvelser. — Marryat: the children of the new forest med Glossarium. Liffows Læsebog 2den Afd. Liffows Stiiløvelser 2den Afd. — Balslevs Forklaring af Luthers Katekismus. Müllers Bibelhistorie i Tangs Udt. Psalmebogen. Det nye Testament. — Kosfods fragm. Historie. Barfods Ledetraad i Danmarks Historie. Ingerslevs lille Geographi. Et Atlas. — Schneekloth's Regnebog, 1ste D. 2den Afd. — Berggreens 3 og 4stem. Sange, 7de Hefte. Chevés Taktøvelser.

Sjette Klasse.

Holsts danske prof. (6te Udg.) og poet. Læsebøger. — Rungs deutsches Lesebuch. Rungs tydske Materialier. — Ahns fr. Læsebog ved Arlaud. (Senere. Borrings Album littéraire). — Liffows eng. Læseb., 1ste og 2den Afd. Liffows Stiiløvelser, 1ste og 2den Afd. — Müllers Bibelhist. i Tangs Udt. Balslevs Forklaring over Luthers Katek. Psalmebogen. — Kosfods fragm. Historie. Barfods Ledetraad i Danmarks Historie. Ingerslevs lille Geographi. Et Atlas. — Chevés Taktøvelser. Berggreens 3 og 4stem. Sange, 7de Hefte.

Femte Klasse.

Holsts danske poetiske Læsebog, 5te Udgave. Fibigers historiske Læsebog. — Rungs tydske Læsebog for de lavere Klasser med Ordbog. Rungs tydske Materialier. Rungs tydske Bøiningsformer. — Liffows Elementarbog. Liffows engelske Læsebog 1ste Afdeling. Liffows engelske Stiiløvelser, 1ste Afd. — Ahns franske Læsebog ved Arlaud, 2den Udgave. — Müllers Bibelhistorie i Tangs Udtog. Psalmebogen. — Kosfods fragment. Historie. Ingerslevs lille

Geographi. Et Atlas. — Proschs Naturhistorie. — Schneekloth's Regnebog, 1ste D. 2. Afd. — Berggeens 3 og 4tem. Sange. 7de H. Chevés Taktøvelser.

Fjerde Klasse.

Molbechs danske Læsebog, 7de Udg. Holsts Smaadigte. — Kungs tydske Læsebog for de lavere Klasser med Ordbog. Kungs tydske Boivningsformer. Kungs tydske Materialier. — Listows eng. Ledetraad. Listows eng. Elementarvog. — Müllers Bibelhistorie i Tungs Ud. Palmebogen — Proschs Naturhistorie. — Kofods frægm. Historie (1860). Rimestads mindste Geographi. Et Atlas. — Schneekloth's Regnebog 1ste D. 2den Afd. — Berggeens 3 og 4tem. Sange 7de H. Chevés Taktøvelser.

Tredie Klasse.

Molbechs danske Læsebog, 7de Udg. Holsts Smaadigte. — Schneekloth's tydske Læsebog 1ste D. — Balslevs lille Bibelhistorie. — Rimestads mindste Geographi. Et Atlas — Schneekloth's Regnebog 1ste D. 1ste og 2den Afd. — Andersens 2tem. Sange.

Anden Klasse.

Borgens og Kungs danske Læsebog 1ste Kursus og (senere) Molbechs Læsebog, 7de Udg. — Schneekloth's Regnebog 1ste D. 1ste Afd. — Andersens 2tem. Sange.

Første Klasse.

Schneekloth's Regnebog 1ste D. 1ste Afd. og (senere) Jagds Læsebog for Begyndere.

Aarsproven 1863.

7de Klasse.

(Nr. 1.)

Tirsdag d. 14de Juli Kl. 10 Engelsk, Kl. 11½ Naturlære.
 Onsdag d. 15de Juli Kl. 10½ Tydsk, Kl. 12 Religion.
 Torsdag d. 16de Juli Kl. 11 Geographi, Kl. 12 Fransk.
 Fredag d. 17de Juli Kl. 10 Regning, Kl. 11 Historie.

6te Klasse.

(Nr. 6.)

Tirsdag d. 14de Juli Kl. 9 Regning, Kl. 10 Dansk.
 Onsdag d. 15de Juli Kl. 9 Historie, Kl. 10½ Religion.
 Torsdag d. 16de Juli Kl. 9 Naturhistorie, Kl. 10 Geographi, Kl. 12 Tydsk.
 Fredag d. 17de Juli Kl. 9 Engelsk, Kl. 10½ Fransk.

5te Klasse.

(Nr. 5.)

Tirsdag d. 14de Juli Kl. 10 Tydsk, Kl. 11½ Engelsk.
 Onsdag d. 15de Juli Kl. 9 Dansk, Kl. 10½ Fransk,
 Kl. 12 Geographi.
 Torsdag d. 16de Juli Kl. 11 Religion, Kl. 12 Historie.
 Fredag d. 17de Juli Kl. 9 Regning, Kl. 10 Naturhistorie.

4de Klasse.

(Nr. 2.)

Tirsdag d. 14de Juli Kl. 10 Dansk, Kl. 11½ Naturhistorie.
 Onsdag d. 15de Juli Kl. 9½ Regning, Kl. 10½ Geographi.
 Torsdag d. 16de Juli Kl. 9½ Engelsk, Kl. 11 Tydsk,
 Kl. 12½ Religion.
 Fredag den 17de Juli Kl. 9½ Historie.

3die Klasse.

(Nr. 7.)

Tirsdag d. 14de Juli Kl. 9½ Geographi, Kl. 11 Dansk.

Torsdag d. 16de Juli Kl. 11 Bibelhistorie; Kl. 12 Lydst.
 Fredag d. 16de Juli (i Nr. 5) Kl. 11½ Regning.

2den Klasse A.

(Nr. 7.)

Onsdag d. 15de Juli Kl. 9½ Geographi, Kl. 11½ Lydst.

Torsdag d. 16de Juli Kl. 9 Bibelhistorie.

Fredag d. 17de Juli Kl. 9 Regning, Kl. 10½ Danst.

2den Klasse B.

Tirsdag d. 14de Juli (i Nr. 6) Kl. 11½ Danst.

Onsdag d. 15de Juli (i Nr. 7) Kl. 9½ Geographi, (i
 Nr. 6) Kl. 11½ Regning.

Torsdag d. 16de Juli (i Nr. 7) Kl. 9 Bibelhistorie.

1ste Klasse.

(Nr. 2.)

Onsdag d. 15de Juli Kl. 11½ Danst.

Fredag d. 17de Juli Kl. 11 Regning.

Sangprøve.

Torsdag den 16de Juli Kl. 1½.

Mandagen den 13de Juli og Tirsdagen den 18de
 August Kl. 12 prøves de anmeldte Elever.

Løverdagen d. 18de Juli Kl. 11 foretages Censur
 og Dyplytning.

Løverdagen d. 18de August Kl. 9 begynder Under-
 visningen i det nye Skoleaar.

Til at overvære Examen indbydes Elevernes Forældre
 og hvem der ellers maatte interessere sig for Skolen.

Frederiksberg, i Juni 1863.

H. Schneekloth

(træffes daglig mellem 10—12).

Særlige Meddelelser

fra

Latin- og Realskolen

paa Børnedamsveien 79 B

til

Elevernes Forældre.

Nr. 10b.

(Drengekolen.)

Ligesom Skolen ved Ministeriets Skrivelse af 16de Juni f. A. blev bemyndiget til at afholde Afgangsprøve for Realdisciple, saaledes er den ved Ministeriets Skrivelse af 25de Marts d. A. bleven bemyndiget til at afholde den fuldstændige Afgangsprøve for studerende Disciple. Den derhen hørende Passus i den ministerielle Skrivelse lyder saaledes:

„Efterat den af D'Hrr. bestyrede Latin og Realskole af Underviisningsinspektøren er bleven undersøgt og Ministeriet herom har modtaget en tilfredsstillende Indberetning fra samme Embedsmand, vil Ministeriet herved i Henhold til Bekjendtgjørelsen af 13de Mai 1850 angaaende Ophævelse af Examen artium m. v. § 4 have D'Hrr., under Forudsætning af at De vedblive at bestyre bemeldte Skole i Forening, meddeelt Bemyndigelse til i Tidsrummet fra 1863—1867 at afholde Afgangsexamen for studerende Disciple ved bemeldte Skole med samme Virkning som de offentlige lærde Skoler, imod at de i de følgende Paragrapher af bemeldte Bekjendtgjørelse for denne Rettigheds Udøvelse fastsatte Betingelser opfyldes fra Skolens Side, o. s. v.“

D. G. Monrad.

Schwarzkopf.

Til

D'Hrr. F. A. Milo og H. Schneefloth.

Skolefterretninger.

1ste Deel af Afgangsexamen for Studerende afholdtes ifjor, skriftlig den 25de Juni, mundtlig den 4de, 7de 8de og 9de Juli. Underviisningsinspektøren, Konferentsraad Madvig, var tilstede, og følgende Herrer udenfor Lærerpersonalet viste Skolen den Velvillie at deeltage i Censuren: Cand. theol. Schwartzbren i Tydsk, Fuldmægtig Arlaud i Fransk, Dr. philos. Steenstrup i Geographi og Docent Diederichsen i Naturhistorie. Til Prøven indstillede sig 9de Klasses 7 Disciple.

Afgangsprøven for Realdisciple afholdtes, skriftlig fra 23—27de Juni, mundtlig fra 4—9de Juli. Examenskommissærerne, Professorerne Bjerring og Mundt, deeltog i Censuren, Prof. Bjerring i Tydsk, Fransk og Engelsk, Prof. Mundt i Mathematik. Følgende Herrer udenfor Lærerpersonalet viste desuden Skolen den Velvillie at deeltage i Censuren: Dr. philos. Steenstrup i Dansk og Historie og Geographi, Prof. Steen i Naturlære og Tegning og Skrivning, Docent Diederichsen i Naturhistorie, Fuldmægtig Schumacher i Engelsk. Til Prøven indstillede sig Johannes F og, der bestod Examen med 70 Points.

Specialkaraktererne vare:

Dansk G.	Geographi Mg.
Tydsk G.	Naturhistorie Mg.
Fransk Mg.	Arithmetik G.
Engelsk Mg.	Geometri G.
Historie Ug.	Naturlære Mg.
Tegning og Skrivn. Mg.	

I Aar indstille følgende 6 Disciple af 5te Latin= klasse sig til 2den Deel af Afgangsexamen for Studerende: Frederik Bang, Carl Hasle, Martin Schneekloth, Carl Stennesse, Frederik Thomsen og Søren Vesterbøye.

Til 1ste Deel af Afgangsexamen for Studerende ind= stille sig 4de Latin=klassens 4 Disciple: Rudolf Boiesen, Lauritz Kramer, Frederik Rannestad og Valdemar Nyholm.

Til Afgangsexamen for Realdisciple indstille sig 5 Disciple af 3die Realklasse: Anton Bertelsen, Edvard Conradsen, Edvard Meincke, Otto Petersen og Ludolph West.

Skolen har i Aar havt 18 Klasser: Latin=klasserne 1—5, hvoraf 5te er toaarig, Realklasserne 1—3, hvoraf 3die er toaarig, Fællesklasserne 1—5, hvilke alle have været deelte i 2 i det Hele sideoordnede Klasser a og b. 4de Latin= og 3die Realklasse ere i nogle af de fælles Fag blevne underviste sammen.

Fag= og Timefordeling sees af omstaaende Oversigt. Dog maa her bemærkes: I 3die og 2den Klasserne anvendes de to Timer, der staae opførte under Historie og Geographi, blot til Geographi, medens den historiske Fortælling er henlagt under Underviisningen i Danst; i 2den Klasserne er tillige hvad der meddeles af Naturhistorie henlagt under Geographiunderviisningen (3 Timer). I 4de, yngste Afdeling af 5te Latin=kl. og i 3die Realkl. er der i en ugentlig Extratime til Underviisningen i Danst i det første Halvaar læst Størstedelen af Hammerichs svenske Læsestykker og nogle udvalgte Stykker af den svenske Literatur.

Oversigt over Fag- og Timefordelingen:

	Latinklasser						Realklasser			Fællestklasser										
	a	5	b	4	3	2	1	3	2	1	5a	5b	4a	4b	3a	3b	2a	2b	1a	1b
Dansk	2			2	2	3	3	2	3	3	4	4	4	4	7	7	10	10	12	12
Lydst	1			3	2	3	3	4	3	3	4	4	4	4	4	4	"	"	"	"
Engelsk	"			"	"	"	"	3	3	3	3	3	5	"	"	"	"	"	"	"
Fransk	1			3	2	3	3	4	3	4	5	5	"	"	"	"	"	"	"	"
Latin	2	6	2	8	8	8	8	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"
Græsk	1	3	2	4	5	4	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"
Religion	2			2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	"	"
Hist. og Geogr.	1	3		4	4	4	4	5	4	4	4	4	4	4	2	2	3	3	"	"
Naturhistorie	"			3	2	2	2	3	2	2	2	2	2	2	2	2	"	"	"	"
Naturlære	3		3	"	"	"	"	2	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"
Mathematik	4			4	4	3	3	4	4	3	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"
Regning			1	"	"	"	1	1	2	2	2	2	3	3	4	4	5	5	6	6
Strøning	"			"	1	"	1	1	2	2	2	2	3	3	3	3	4	4	3	3
Regning	"			"	"	"	1	3	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	"	"
Sang	"			"	"	2	2	"	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	1	1
Gymnastik	"			2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
	29	30		35	34	36	35	36	34	34	34	34	33	33	30	30	30	30	24	24

Skolens Lærerpersonale bestaaer af:

Hr. J. F. E. Andersen, Musiklærer: Sang.

- E. Ankjær, Cand. philol.: Græsk og Tydsk med 4de, 3die og 2den Latinfl., Tydsk med 3die Realkfl.
- B. Bay, Stud. magist.: Naturhistorie med 3die Realklasse og 3die og 4de Latinklasse, Regning og geometrisk Tegning med 1ste og 2den Realklasse.
- E. Bredsdorff, Cand. theol.: Dansk med 1ste og 2den Latinklasse, 3b, 4b og 5b, Bibelhistorie med 5b, 4b, 3a, 3b og 2a, Sang med 1ste Klasse.
- Chr. Bruun, Bibliothekar: Græsk med 5te Latinklasse.
- F. W. Bruun, Premierlieutenant: Gymnastik med 4de og 3die Latinklasse, og 3die og 2den Realklasse.
- B. Værentsen, Premierlieutenant: Engelsk med 4b, 5b og 5a, Historie og Geographi med 4a.
- N. S. Feveile, Kapitain, R. af D.: Historie med 5te og 2den Latinklasse, Historie og Geographi med 1ste, 3die og 4de Latinklasse, 1ste, 2den og 3die Realklasse; har Inspektionen med Skolen.
- H. E. Frederiksen, polyt. Examinand.: Dansk med 1a & b, Geographi med 2a og 2b, Naturhistorie med 3a og 3b.
- H. Gulbrandsen, Cand. philos.: Engelsk med 4a, 1ste, 2den og 3die Realklasse.
- E. F. Hansen, Krigsassessor: Gymnastik med 1b, 1a, 2b, 1ste Latinfl. og 1ste og 2den Realkfl.
- T. S. H. Haarløv, Lieutenant: Regning med 4b, 3a, 2a og 2b, Tegning med 2a og 2b.

- Hr. C. F. C. Holm, Stud. med.: Naturhistorie med
 1ste og 2den Latin- og Realklasse, 5a, 5b, 4a
 og 4b. (Hr. Stud. med. Andersen har i
 Febr.—Mai besørget Timerne i 1ste og 2den
 Realklasse, 4b og 5b.)
- W. Holm, Krigssekretær: Skrivning.
- N. P. Jensen, Premierlieutenant: Dansk med 2a,
 Tydsk med 3b og 3a.
- B. T. Johansen, Cand. theol.: Tydsk med 1ste
 Latinklasse, 1ste og 2den Realklasse, 5a og 4a,
 Historie og Geographi med 5a og 5b, Geographi
 med 3a og 3b.
- N. C. Kierkegaard, Tegnelærer: Frihaandstegning.
- K. S. Knudsen, Stud. phil.: Regning med 5a,
 5b og 4a, Dansk med 3a, Historie og Geographi
 med 4b.
- A. F. Th. Kramp, Stud. magist., har assisteret ved
 Underviisningen i 1a og 1b.
- A. H. W. Carpent, Cand. polit.: Fransk med 1ste,
 2den, 3die, 4de og 5te Latinklasse, 2den og 3die
 Realklasse og 5a, Latin med 1ste Latinklasse,
 Dansk med 3die Latinklasse.
- H. J. Carpent, Cand. juris: Fransk med 5b og
 1ste Realklasse.
- A. Lorenz, Cand. philol.: Latin med 5te og 4de
 Latinklasse.
- H. C. Madsen, Gymnastiklærer: Gymnastik.
- F. A. Milo, Cand. theol.: Latin med 3die og
 2den Latinklasse, Dansk med 5te og 4de Latinklasse
 og 3die Realklasse.

- Hr. H. C. P. Petersen, Stud. juris: Dansk med 1ste og 2den Realklasse.
- F. G. W. Reiter, Lieutenant: Dansk med 4a, Tydsk med 4b.
- E. A. Schjødt, Stud. math.: Matematik med 1ste, 2den og 3die Latin- og Realklasse, Regning med 3die Realklasse, 3b og 1ste Klasse a og b, geometrisk Tegning med 1ste Latinklasse og 3die Realklasse; deeltager i Inspektionen for de 5 nederste Klasers Vedkommende.
- H. Schneekloth: Regning med 1ste og 5te Latinklasse b, Tydsk med 5te Latinklasse, Naturlære med 5te Latinklasse b.
- H. B. Stühr, Cand. theol.: Religion med 4de og 5te Latinklasse og 3die Realklasse.
- J. D. Thomsen, Cand. theol.: Religion med 1ste, 2den, 3die Latinklasse, 1ste og 2den Realklasse, 5a, 4a og 2b, Dansk med 5a, Tydsk med 5b.
- E. Tychsen, Cand. polytechn.: Matematik med 5te og 4de Latinklasse, Naturlære med 5te Latinklasse a og 3die Realklasse.
- H. M. N. Wamberg, Stud. theol.: Dansk med 2b.
-

Elevantallet er i Juni d. A. 338; de ere saaledes fordeelte i Klasserne:

5te Latinklasse	14		
4de —	4		
3die —	19	3die Realklasse	6
2den —	14	2den —	11
1ste —	24	1ste —	22
5te Fælleskl. a	21	5te Fælleskl. b	22
4de — a	21	4de — b	25
3die — a	26	3die — b	29
2den — a	17	2den — b	24
1ste — a	27	1ste — b	12

Skolelønnen er — foruden 3 Rdlr., der eengang for alle erlægges af hver Elev ved Indtrædelsen i Skolen — efter de forskjellige Klasser:

i 1ste Fællesklasse	3 Rdlr. 2 ½ maanedlig,
i 2den og 3die	4 — 2 — —
i 4—5te Fælles-, 1—2den	
Latin- og Realklasse	5 — 2 — —
i 3—5te Latin- og 3die	
Realklasse	6 — 2 — —

Deeltagelse i Dandsunderviisningen, der gives i de 6 Vintermaaneder, betales med 1 Rdlr. om Maaneden.

Af Søskende betaler det ældste Barn fuldt og ethvert af de øvrige 1 Rdlr. mindre om Maaneden, end de ellers skulde have betalt.

Skolefornödenheder — nemlig Stile-, Tegne- og Skrivebøger, og hvad der ellers bruges paa Skolen —

kunne faaes paa Skolen til samme Priis som hos Papirhandleren. Det staaer imidlertid naturligtviis Forældrene frit for at besørge det Fornødne selv; kun maa Skolen for Ordens Skyld forlange, at Skrive-, Stile- og Tegnebøger ere af samme Bestaaffenhed som Skolens. Hver Elev medbringer Tavle, Pennehuus med Pen, Blyant med Svamp, Madkasse og Gymnastiksko i en lille Pose.

Læse- og Lærebøger, som Skolen hidtil gjennem en Boghandler i Byen har skaffet dem, der ønskede det, levere paa Skolen, troer den fremtidig at kunne fritage sig for at besørge.

Ordensregler for Eleverne i Drengeskolen.

1. Naar Eleven kommer paa Skolen, begiver han sig strax til sin Klasse, lægger sine Bøger i Orden i sit Rum, fremtager de Bøger og Kvikviter, som skulle benyttes i første Time og gaaer derpaa strax ned paa Legepladsen.

2. Eleverne maae ikke møde tidligere paa Skolen end $\frac{1}{2}$ Time før Skoletiden begynder; men de skulle møde saa betids, at de kunne lægge deres Sager i Orden og være paa Legepladsen, naar der ringes sammen, hvilket skeer 5 Minutter før Skoletidens Begyndelse.

3. Naar Skoletiden er begyndt, og Lærerne og Eleverne ere samlede i Gymnastiksalen til Morgensang, maa den Elev, der kommer efter at Skolebørnene ere lukkede, forblive i Gangen, indtil Morgensangen er tilende, og

Eleverne ere gaaede op i deres Klasser; derpaa melder han sig hos Inspektøren.

4. Eleverne maae ikke forlade Skolen uden Inspektørens Vidende.

5. Skal en Elev i Utide forlade Skolen, maa han derom medbringe Seddel fra Hjemmet.

6. Naar en Elev har forsømt Skolen, maa han den første Dag, han igjen møder, medbringe Seddel herom fra Hjemmet.

7. Naar en Elev har faaet en Bemærkning indført i sin Meddelelsesbog eller i Klasseprotokollen, skal han blive tilbage, naar den øvrige Klasse gaar, og melde sig med den hos Bestyreren; Meddelelsesbogen bringes næste Skoledag med paa Skolen, forsynet med Forældres eller Bærges Underskrift, og afleveres til Klassens Fører.

8. Før Skoletidens Begyndelse og i Frikvartererne skulle Eleverne være paa Legepladsen; Undtagelse herfra maa kun finde Sted med Inspektørens Tilladelse, hvilken i Regelen kun kan gives, naar Eleven medbringer Seddel herom fra Hjemmet.

9. Kan en Elev ikke for en Tid deeltage i Underviisningen i Gymnastik, Sang eller en anden Væregjenstand, da maa han herom medbringe Seddel fra Hjemmet. Skal Fritagelsen fra Gymnastik vare længere Tid eller for bestandig, er en Attest fra Huuslægen fornøden.

10. Eleven maa ikke betræde en ham uvedkommende Klasse, enten der i denne er Elever eller ikke, naar han ikke dertil har erholdt speciel Tilladelse. — Skal en Elev have hentet Bøger fra en anden Klasse, da maa han herom itide henvende sig til sin Klassenes Hjælper.

11. Eleverne skulle hver Dag i deres Pennaler medbringe de til Skrivning, Regning og Tegning fornødne Rekviziter. Sine Bøger, saavel Lære- som Skrivebøger, maa Eleven behandle med Orden og Reenlighed og sørge for at hver af dem er forsynet med tydeligt Navn.

12. Skolens Inventarium maae Eleverne ikke mishandle, Blækhusene maae ikke tages op af Kummene, uden Læreren dertil har givet Ordre, og saasnart et saadant er benyttet, maa det strax igjen sættes i sit Num. Ligeledes maae Eleverne ikke aabne eller lukke Vinduerne uden efter Læreren's Ordre, ikke henkaste Papirstumper paa Gulvet, ligesom enhver Elev skal sørge for, at hans Rum altid er ordentligt.

13. Naar Klassen er uden Lærer, skulle Eleverne forblive rolige paa deres Pladser, ikke føre højrøstet Samtale eller foranledige anden Forstyrrelse eller Uorden. — Naar en Lærer eller Fremmed træder ind i Klassen, rette Eleverne sig rask, og forblive staaende, indtil Vedkommende er gaaet eller det er bethdet dem, at de kunne sætte sig igjen.

14. Paa Legepladsen skulle Eleverne nøie holde sig de af Inspektøren givne Forskrifter efterrettelige. Ingen Elev maa forlade Legepladsen uden Inspektørens Tilladelse. Knive maae ikke fremtages paa Legepladsen.

15. Paa Veien til og fra Skolen skulle Eleverne opføre sig sømmeligt, ikke indlade sig i Slagsmaal indbyrdes eller med andre Drengene, ikke stimle sammen i Flokke, eller løbe og lege, men begive sig lige til Skolen eller Hjemmet.

16. Føreren skal vaage over og søge at fremme Alt, hvad der hører til Orden og god Tone i Klassen. Naar Klassen er uden Lærer, stiller han sig hen ved Læreren's

Bord og søger ved Paamindelse at forebygge Uordener. Han fører under en Lærers Tilsyn Protokollen over Forsømmelser. Hver Dag i første Frikvarteer melder han til Inspektøren Forsømmelserne for den Dag, foreviser de Meddelelser om Forsømmelse eller Fritagelse, som Eleverne skulle medbringe fra Hjemmet, ligesom ogsaa de Meddelelsesbøger, der den Dag skulle være bragte med. De Elever, der i disse Henseender have vist Forsømmelighed, anmelder han. Han opgiver ved Timens Begyndelse Lektierne for Læreren, og han maa altid med Villighed give sine Kammerater den Underretning, de derom maatte søge hos ham. Meddelelsesbøgerne ere i hans Værge. Naar ved Timeffiktet en Lærer skulde udeblive i 10 Minutter efter Timens Begyndelse, anmoder han Hjælperen om at melde dette til Inspektøren.

17. Hjælperen besørger alle løbende Forretninger, henter Bøger, Band &c., omdeler og samler Tegne- og Skrivebøger &c. Han maa itide erkjendige sig om, hvilke Bøger, der skulle hentes, og naar der ringes sammen paa Begepladsen, gaaer han strax op, for saavidt muligt inden Underviisningens Begyndelse at faae disse udleverede.

Næste Stoleaar bruges følgende Bøger:

Femte Latinklasse (Afgangsklassen).

Cicer. orat. ed. Madv. Ciceronis Tuscul. disput. Horats. Virgilii Æn. Tacitus Agricola. Flemmer Udpalg af Søvalder. Forfat. Madvig's lat. Gram. Ingerslevs Material. Boiesens rom.

Antikvit. Tregders lat. Literaturhist. — Xenophons memorab. Soer. Homeri Ilias. Herodot. En Dialog af Plato. Tregders græske Forml. Tregd. græske Mythol. — Balslevs Forklar. til Luthers Katek. Det nye Test. paa Græsk og Dansk. — Ehrges Læreb. i den gl. Hist. Bohr Middelald. og den nyere Hist. Allens Danmarks Hist. — Steens Algebra. Jürgensens Geometri. Mundts Stereometri. Johnstrup de chemiske Grundstoffer. Holten Naturrens alm. Love (2den Udg.). Mundts mindre Astronomi.

Fjerde Latinklasse.

Hjorts tydske prof. Læsebog. Zürs og Rung deutsche Dichter. Lorenzens tydske Stiløvs. Funchs tydske Syntax. — Fistaines lectures variées. Colomba par Merimée. Souvestre, sous la tonnelle. Ingerslevs franske Grammatik. — Balslevs Forklaring til Luth. Katek. Det nye Testament. Den nye Psalmebog. — Baupell Planterigets Naturhist. Lützens Zoologi (den større). — Bohrs gamle (6te Udg.) og den nyere Historie. Rimesfats mindre Geographi. Erslev den danske Stat. Et Atlas over den gamle Verden. — Steens Algebra. Jürgensens Geometri. — Ciceronis orat. selectæ ed. Madvig. Livius lib. 21—25, ed. Madvig. Boiesens romerske Antikviteter, nyeste Udg. Madvigs latinske Gram. Ingerslevs Material. — Homers Odyssee 1—12 Bog. Xenophons Anabasis. Tregders græske Formlære. Tregders græske Mythologi. — Dorph Omrids af den nordiske Mythologi. Hammerichs svenske Læsestykker.

Tredie Latinklasse.

Holsts danske Læsebooger. — Hjorts tydske prof. Læsebog. Zürs og Rung deutsche Dichter. Lorenzens tydske Stiløvelser. Funchs tydske Syntax. — Ingerslevs franske Læsebog. Carpents franske Stiløvelser. Ingerslevs franske Grammatik. — Balslevs Forklaring til Luthers Katekismus. Det nye Testament. Müllers Bibelhistorie i Tangs Udtog. Den nye Psalmebog. — Baupell Planterigets Naturhistorie. Lützens Zoologi (den større). — Bohrs Middelalderens og den nyere Historie. Allens Danmarks Historie.

Rimestads mindre Geographi. Et Atlas. — Zürgensens Geometri. Steens elementære Arithm. og Algebra. — Ciceronis orationes selectæ, ed. Madvig. Cæsar de bello Gallico. Madvig's lat. Grammatik. Trojels Materialier til latinske Stile. — Xenophons Anabasis. Homers Odyssee, 1—12 Bog. ed. Dindorph. Tregders græske Formlære. Et græsk Lexikon (Arnesens).

Anden Latinklasse.

Holst's danske prof. og poet. Læsebøger. — Hjorts tydske prof. Læsebog. Lorenzens tydske Stiilov., 3die Udg. Et tydsk Lexikon (Grønbergs). — Ingerslevs franske Læsebog. Ingerslevs franske Grammatik. Carpent's franske Stiilovelsker. — Müllers Bibelhistorie i Tangs Udtog. Det nye Testamente. Balslevs Forklaring til Luthers Katekismus. Den nye Psalmebog. — Baupell Planteriget's Naturhistorie. Lütken's Zoologi (den større) 2den Udg. — Bohrs gamle Historie (6te Udg.) og Middelalderens. Et Atlas over den gamle Verden. Rimestads mindre Geographi. — Steens elementære Arithmetik. Zürgensens Geometri. — Madvig's latinske Grammatik. Ciceronis orat. sel. ed. Madvig. Cæsar de bello Gallico. Trojels Materialier til latinske Stile. Et latinsk-dansk og dansk-latinsk Lexikon (Ingerslev). — Tredgers gr. Formlære 3die Udg. Bergs gr. Læsebog, 1ste Afd. 2den Udg. Xenophons Anabasis. ed. Dindorph. — Andersens tostem. Sange.

Første Latinklasse.

Holst's danske prof. og poet. Læsebøger. — Rungs tydske Læsebog for de lavere Klasser med Ordbog. Rungs tydske Materialier. Rung, de tydske Boiningsformer. — Ahns franske Læsebog ved Arlaud. Ingerslevs franske Læsebog. Et fransk-dansk Lexikon (Vorrings). — Müllers Bibelhistorie i Tangs Udtog. Den nye Psalmebog. Luthers lille Katekismus (Waisenb. Udg.). — Bohrs gl. Hist. (6te Udg.). Rimestads mindre Geographi. Et Atlas over den gamle Verden. — Baupell Planteriget's Naturhistorie. Lütken's

Zoologi (den mindre). — Steens elem. Arithmetik. Steen Forvebformerne i Rummet. Schneekloth's Regnebog, 2den Deel. — Lefoliis latinffe Læsebog. Madvig's latinffe Grammatik (1862). — Andersens tostem. Sange.

3die Realklasse.

Hjorts tydske prof. Læsebog. Jürs og Rung deutsche Dichter. Lorenzens Stiiløvelser. Funch's tydske Syntax. — Ingerslevs franffe Læsebog. Carpent's franffe Stiiløvelser. Ingerslevs franffe Grammatik. — Listow, stories and sketches. The Children of the new forest. — Det nye Testament. Müllers Bibelhist. i Tangs Udt. Balslevs Forklaring til Luthers Katekismus. Den nye Psalmebog. — Baupell Planteriget's Naturhist. Lütken's Zoologi (den mindre). — Holstens Lære om Naturens alm. Love. — Steens Algebra. Jürgensens Geometri. — Allens Danmarks Historie. Bohr's mindre Verdenshistorie. Rimestads mindre Geographi. Et Atlas. — Schneekloth's Regnebog 2den Deel.

2den Realklasse.

Holst's danffe Læsebøger. — Hjorts tydske profaiske Læsebog. Rungs tydske Materialier. Et tydsk Lexikon (Grønbergs). — Ingerslevs franffe Læsebog. Ingerslevs franffe Grammatik. Carpent's franffe Stiiløvelser. — Listow's engelske Læsebog, 2den Afdeling. Listow's engelske Stiiløvelser, 2den Afdeling. Et engelsk Lexikon (Rosings). — Müllers Bibelhistorie i Tangs Udtog. Balslevs Forklaring til Luthers Katekismus. Den nye Psalmebog. — Allens Danmarks Historie. Bohr's mindre Verdenshistorie. Rimestads mindre Geographi. Et Atlas. — Baupell Planteriget's Naturhistorie. Lütken's Zoologi (den mindre). — Steens elementære Arithmetik. Jürgensens Geometri. — Schneekloth's Regnebog 2den Deel. — Andersens tostem. Sange.

1ste Realklasse.

Holst's danffe prof. og poet. Læsebøger. — Rungs tydske Læsebog for de lavere Klasser med Ordbog. Rungs tydske Materialier. Rung, de tydske Boining'sformer. — Ahns franffe Læsebog ved Arlaud. Ingerslevs franffe Læsebog. Et franff-dansk Lexikon

(Porrings). — Müllers Bibelhistorie i Tangs Udtog. Den nye Psalmebog. Luthers lille Katekismus (Waiseph. Udg.) — Rosfods fragment. Historie. Rimestads mindre Geographi. Et Atlas. — Baupell Planterigets Naturhist. Lützens Zoologi (den mindre). — Steens elem. Arithmetik. Steen Hovedformerne i Rummet. Schneekloth's Regneb., 2den Deel. — Liffows eng. Læseb., 1—2 Afd. Liffows Stiiløvelser, 1—2 Afd. — Andersens tostem. Sange.

Femte Fællesklasse

Holsts danske prosaiske (6te Udg.) og poetiske Læsebog (5te Udg.). — Rungs tydske Læsebog for de lavere Klasser med Ordbog. Rungs tydske Materialier. Rungs tydske Bøiningsformer. — Ahns franske Læsebog ved Arlaud. — Liffows eng. Læsebog, 1ste Afd. 3die Udgave. Liffows Stiiløvelser, 1ste Afd. 2den Udg. — Strøm Planterigets Naturhistorie. Lützens Zoologi (den mindre). — Müllers Bibelhistorie i Tangs Udtog. — Rosfods fragmentariske Historie. Rimestads mindre Geographi, 2den Udgave. Et Atlas. — Schneekloth's Regnebog 1ste D., 2den Afd. — Andersens tost. Sange.

Fjerde Fællesklasse.

Molbechs danske Læsebog (8de Udgave). Holsts Smaadigte. — Rungs tydske Læsebog for de lavere Klasser med Ordbog. Rungs tydske Materialier. Rungs tydske Bøiningsformer. — Liffows eng. Elementarvog, 5te Udg. — Müllers Bibelhistorie i Tangs Udtog. — Rosfods fragment. Historie (1860). Rimestads mindste Geographi. Et Atlas. — Lützens Zoologi (den mindre) 2den Udgave. — Schneekloth's Regnebog, 1ste D. 2den Afd. — Andersens tost. Sange.

Tredie Fællesklasse.

Lofolii, Fortællinger og Sagaer, 1ste Saml. (2den Udg.). Holsts Smaadigte. — Schneekloth's tydske Læsebog, 1ste D. — Balslevs lille Bibelhistorie. — Rimestads mindste Geographi. Et Atlas. — Schneekloth's Regnebog, 1ste D. 1ste og 2den Afd. — Chevés Daktøvelser.

Anden Fællesklasse.

Borgens og Kongs danske Læsebog, 1ste Kursus. — Schneekloth's Regnebog, 1ste Deel 1ste Afd. — Chevés Taktøvelser. — Et Atlas (Anfjærs).

Første Fællesklasse.

Schneekloth's Regnebog, 1ste D. 1ste Afd. En Kasse med Regnepinde (faaes paa Skolen). Jagds Læsebog for Begyndere.

Afgangsprøverne.

For Studerende.

- Skriftlig.** Tirsdag den 23de, Torsdag den 25de og Fredag den 26de Juni.
- Mundtlig.** Fredag den 3die Juli: Kl. 9 Arithmetik, Kl. 5 Græff.
- Løverbag den 4de Juli: Kl. 4½ Geometri, Kl. 5 Lydsf.
- Mandag den 6te Juli: Kl. 5 Historie, Kl. 6½ Franff.
- Tirsdag den 7de Juli: Kl. 4½ Latin, Kl. 5 Geographi.
- Onsdag den 8de Juli: Kl. 5 Religion, Kl. 5 Naturhistorie.
- Torsdag den 9de Juli: Kl. 5 Naturlære.

For Realister.

- Skriftlig.** Tirsdag den 23de, Torsdag, Fredag og Løverbag den 25—27de Juni.

- Mundtlig. Torsdag den 2den Juli: Kl. 4 Arithmetik
og Geometri.
Fredag den 3die Juli: Kl. 8 Tydskt, Kl. 5
Fransff, Kl. 6½ Engelsk.
Løverdag den 4de Juli: Kl. 4½ Historie og
Geographi.
Mandag den 6te Juli: Kl. 5 Naturlære.
Tirsdag den 7de Juli: Kl. 5 Naturhistorie.
-

Aarsprøven 1863.

Den skriftlige Deel

er afholdt fra den 25de til den 27de Juni.

Den mundtlige Deel.

NB. Klasserne 1b, 1a, 2b, 2a og 3b examineres i Stuen i Bygningen Nr. 78—79 ved Siden af Skolebygningen; de øvrige i Skolebygningens Stue og 1ste Sal.

1ste og 3die Latinklasse er ved Examinationen deelt i 2 Afdelinger efter Begyndelsesbogstavet i Elevernes Navne.

5te studerende Klasse B.

(Stuen Nr. 1.)

- Tirsdag d. 7de Juli Kl. 5 Religion.
Tirsdag d. 14de Juli Kl. 4 Latin.
Onsdag d. 15de Juli Kl. 4 Geometri.
Torsdag d. 16de Juli Kl. 8 Græsk, Kl. 11 Arithmetik.
Fredag d. 17de Juli Kl. 9½ Historie (i Nr. 4).

4de studerende Klasse.

(1ste Sal Nr. 3.)

Tirsdag d. 7de Juli Kl. 6½ Religion.

Onsdag d. 15de Juli Kl. 8 Latin, Kl. 4 Historie,

(Stuen Nr. 1) Kl. 6 Geometri.

Torsdag d. 16de Juli Kl. 10 Arithmetik.

Fredag d. 17de Juli Kl. 8 Græsk.

3die studerende Klasse I. (B—L.)

(1ste Sal Nr. 2.)

Tirsdag d. 14de Juli Kl. 10 Latin, Kl. 4 Geographi,
Kl. 5½ Geometri.

Onsdag d. 15de Juli Kl. 8 Græsk, Kl. 10 Naturhistorie.

Torsdag d. 16de Juli Kl. 8 Historie, Kl. 10 Religion.

Fredag d. 17de Juli Kl. 8½ Fransk, Kl. 10 Tydsk,
(i Nr. 1) Kl. 11½ Arithmetik.

3die studerende Klasse II. (M—V.)

(1ste Sal Nr. 1.)

Tirsdag d. 14de Juli Kl. 8 Græsk, Kl. 10 Naturhistorie,
Kl. 4 Arithmetik.Onsdag d. 15de Juli Kl. 10 Latin, Kl. 4 Religion,
Kl. 5 Historie.

Torsdag d. 16de Juli Kl. 10 Fransk, Kl. 11½ Tydsk.

Fredag d. 17de Juli Kl. 8 Geographi, Kl. 10 Geometri.

2den studerende Klasse.

(Stuen Nr. 2.)

Tirsdag d. 14de Juli Kl. 8½ Naturhistorie, Kl. 10 Tydsk,
Kl. 4 Fransk, Kl. 5½ Historie.

Onsdag d. 15de Juli Kl. 8 Geometri, Kl. 10 Græsk.

Torsdag d. 16de Juli Kl. 8 Latin, Kl. 10 Geographi.
 Fredag d. 17de Juli Kl. 8 Arithmetik, Kl. 9½ Religion.

1ste studerende Klasse I. (B—Li.)

(Stuen Nr. 3.)

Tirsdag d. 14de Juli Kl. 8 Geographi, Kl. 9 Mathema-
 tik, Kl. 4 Tydsk, Kl. 5½ Fransk.
 Onsdag d. 15de Juli Kl. 4 Latin.
 Torsdag d. 16de Juli Kl. 11½ Historie.
 Fredag d. 17de Juli Kl. 10 Dansk, Kl. 11 Religion,
 Kl. 12 Naturhistorie.

1ste studerende Klasse II. (Lü—W.)

(Stuen Nr. 3.)

Tirsdag d. 14de Juli Kl. 11 Religion.
 Onsdag d. 15de Juli Kl. 9 Fransk, Kl. 10½ Historie,
 (i Nr. 2) Kl. 4 Mathematik, Kl. 5½ Dansk.
 Torsdag d. 16de Juli Kl. 8 Tydsk, Kl. 9½ Naturhistorie,
 Kl. 10½ Geographi.
 Fredag d. 17de Juli (i Nr. 2) Kl. 11 Latin.

2den Realklasse.

(1ste Sal Nr. 3.)

Tirsdag d. 14de Juli Kl. 9 Geographi, Kl. 10 Religion,
 Kl. 11 Tydsk, Kl. 4 Naturhistorie.
 Onsdag d. 15de Juli Kl. 10 Dansk, Kl. 11 Fransk, Kl. 6
 Geometri.
 Torsdag d. 16de Juli Kl. 8 Arithmetik, Kl. 9 Engelsk.
 Fredag d. 16de Juli Kl. 12 Historie.

1ste Realklasse.

(Stuen Nr. 1.)

- Tirsdag d. 14de Juli Kl. 8½ Fransk, Kl. 10½ Geographi,
(i Nr. 6) Kl. 5 Naturhistorie.
- Onsdag d. 15de Juli Kl. 8 Historie, Kl. 10 Lydsf.
- Torsdag d. 16de Juli (i Nr. 6) Kl. 9 Mathematik,
Kl. 11 Engelsk.
- Freitag d. 17de Juli Kl. 10½ Dansk, Kl. 12 Religion.

5te Fællesklasse A.

(Stuen Nr. 6.)

- Tirsdag d. 14de Juli Kl. 8 Lydsf, Kl. 9½ Fransk.
- Onsdag d. 15de Juli Kl. 8 Historie, Kl. 9½ Bibelhistorie,
Kl. 4 Regning, Kl. 5 Dansk.
- Freitag d. 17de Juli Kl. 8½ Geographi, Kl. 10 Natur-
historie, Kl. 11½ Engelsk.

5te Fællesklasse B.

(1ste Sal Nr. 4.)

- Tirsdag d. 14de Juli Kl. 4 Lydsf, Kl. 5½ Dansk.
- Onsdag d. 15de Juli Kl. 4 Historie, Kl. 5½ Regning.
- Torsdag d. 16de Juli Kl. 10½ Naturhistorie, Kl. 11½
Fransk.
- Freitag d. 17de Juli Kl. 9 Bibelhist., Kl. 10 Engelsk,
Kl. 11½ Geographi.

4de Fællesklasse A.

(1ste Sal Nr. 4.)

- Tirsdag d. 14de Juli Kl. 10½ Geographi.
- Onsdag d. 15de Juli Kl. 8½ Naturhistorie, Kl. 10 Historie,
(i Nr. 2) Kl. 4 Engelsk, Kl. 5½ Lydsf.

Torsdag d. 16de Juli Kl. 8 Bibelhist., Kl. 9 Regning.
 Fredag d. 17de Juli (i Nr. 2) Kl. 11½ Danst.

4de Fællesklasse B.

(1ste Sal Nr. 5.)

Tirsdag d. 14de Juli Kl. 4 Tydsk, Kl. 5½ Historie.
 Onsdag d. 15de Juli Kl. 9 Bibelhist., Kl. 10 Regning.
 Torsdag d. 16de Juli Kl. 8 Naturhistorie, Kl. 9½ Engellst.
 Fredag d. 17de Juli Kl. 10 Geographi, Kl. 11½ Danst.

3die Fællesklasse A.

(1ste Sal Nr. 5.)

Tirsdag d. 14de Juli Kl. 9½ Geographi, Kl. 11 Bibelhist.
 Onsdag d. 15de Juli Kl. 4 Naturhistorie, Kl. 5½ Regning.
 Torsdag d. 16de Juli Kl. 11 Danst.
 Fredag d. 17de Juli Kl. 8 Tydsk.

3die Fællesklasse B.

(Sidebygningen Nr. 1.)

Tirsdag d. 14de Juli Kl. 10½ Regning, Kl. 4 Bibel-
 historie, Kl. 5½ Geographi.
 Onsdag d. 15de Juli Kl. 4 Tydsk.
 Torsdag d. 16de Juli Kl. 9½ Naturhistorie, Kl. 11 Danst.

2den Fællesklasse A.

(Sidebygningen Nr. 1.)

Onsdag d. 15de Juli Kl. 10 Geographi, Kl. 11 Bibelhist.
 Fredag d. 17de Juli Kl. 10 Regning, Kl. 11 Danst.

2den Fællesklasse B.

(Sidebygningen Nr. 2.)

Tirsdag d. 14de Juli Kl. 4 Geographi, Kl. 5½ Bibelhist.

Onsdag d. 15de Juli Kl. 4 Danst.

Torsdag d. 16de Juli Kl. 10 Regning.

1ste Fællesklasse A.

(Sidebygningen Nr. 2.)

Onsdag d. 15de Juli Kl. 10 Regning.

Freitag d. 17de Juli Kl. 11 Danst.

1ste Fællesklasse B.

(Sidebygningen Nr. 2.)

Tirsdag d. 14de Juli Kl. 10 Danst.

Torsdag d. 16de Juli Kl. 11½ Regning.

Sangprøve.

Onsdag d. 15de Juli Kl. 6 for 3die og 2den Fællesklasse
A og B.

Freitag d. 17de Juli Kl. 1 for 2den og 1ste studerende
Klasse, 2den og 1ste Realklasse, 5te og 4de
Fællesklasse A og B.

Mandagen den 13de Juli og Tirsdagen den 18de August Kl. 12 prøves de anmeldte Elever.

Lørdagen den 18de Juli Kl. 8 foretages Censur og Opflytning.

Tirsdagen den 18de August Kl. 9 begynder Underviisningen i det nye Skoleaar.

Til at overvære Examen indbydes Elevernes Forældre og hvem der ellers maatte interessere sig for Skolen.

Frederiksberg, i Juni 1863.

H. Schneekloth

(træffes daglig mellem 10—12).

Indholdsfortegnelse.

	Side
Lidsaanden, i Forhold til Skolen og Hjemmet	3
Reglementariske Bestemmelser, vedtagne af og for Lærersamfundet her ved Skolen	24
Om „Ordensregler for Eleverne“	35